

RONING

JUBILÆUMSSKRIFT 2012

Dansk Forening for Rosport

INDHOLDSFORTEGNELSE

Prolog.....	3
Forord – DFfR.....	4
Forord – DIF.....	5
Forord – Team Danmark.....	6
Forord – FISA.....	7
Ny struktur i DFfR.....	8
Ny indtægtskilde i DFfR.....	11
Nye aktivitetsområder.....	13
Broroning – Ekstremoplevelser inden for roning.....	13
Ældreroning i DFfR - “Roning hele livet”.....	15
“Roning hele livet” - Ældreroning i Lemvig roklub.....	17
Roning for alle – Handicap ingen hindring.....	19
Danske langtursroere søger nye farvande.....	21
I 80’erne blev det også til anderledes roturer langt fra Danmark.....	23
Tilbud om struktureret motion i Roklubberne.....	25
Motionsturneringen.....	27
Konkurrenceroning for motionister.....	29
Langdistancekaproning.....	31
Nye måder at dyrke roning på.....	34
Nye bådtyper og aktiviteter.....	37
Ny bådtype og aktivitet (Coastal rowing).....	37
Nyt materiel til ungdomsroere - Edon singlescullere.....	40
Talentudvikling i DFfR - De kommende eliteroere i DFfR.....	42
Nye gyldne tider for kaproning i DFfR/DRC.....	45
Internationale relationer 1987-2012.....	52
Visioner for fremtiden.....	54

PROLOG

Janne Hallengren
Redaktør (tidligere
formand for DFfR)

Dansk Forening for Rosport (DFfR) har altid haft fokus på at følge "med tiden" - være omstillingsparat, som man siger. Men DFfR har også ofte været "på forkant" af udviklingen og dermed været med til at sætte dagsordenen for udviklingen inden for Danmarks Idrætsforbund (DIF), Team Danmark (TD) og det internationale Roforbund FISA.

Et ord, der går igen og igen, når man ser på DFfR i de seneste 25 år er NY. Ny struktur i DFfR, nye aktiviteter som f.eks. ergometerroning, ældre roning, kystroning mv. Nyt materiel i form af Edon både til ungdomsroere og coastalbåde. Ny form for kommunikation og informationsformidling til klubberne og omverdenen. Ny organisering af eliteroning med etablering af Danmarks Rocenter. Etablering af Eurorow ApS, for at skabe en ny indtægtskilde, for at kunne finansiere de aktiviteter og initiativer som DFfR gerne vil tilbyde medlemmerne.

Mange nye tiltag i DFfR er blevet til og iværksat efter dialog med de mange frivillige, der er engageret i bestyrelser og udvalg i klubber og forbund. Og der er også meget, der fortsat er som "i gamle dage".

Jubilæumsbogen fra 1987 omtaler DFfR's historie for forbundets første 100 år, så dette vil dette Jubilæumsskrift ikke indeholde. Med en række artikler vil dette Jubilæumsskrift prøve at belyse nogle af de nye tiltag, der er gennemført i DFfR og FISA i de seneste 25 år og dermed har været med til at præge DFfR som en meget aktiv og levende organisation.

Artiklerne er skrevet af en række forskellige personer. Alle har det til fælles, at de har et stort engagement og interesse for roningens mange forskellige aktivitetsområder, som gør det særligt spændende at involvere sig i roning.

Hermed en STOR TAK til alle der har bidraget med artikler til Jubilæumsskriftet eller på anden vis har hjulpet med at realisere Jubilæumsskriftet.

FORORD - DFfR

Henning Bay Nielsen
Formand, DFfR

.....

Dette nye jubilæumsskrift skildrer tiden fra 1987, hvor Dansk Forening for Rosport markerede sit 100 års jubilæum. Skriftet skildrer rosportens nyere historie og dermed indrammes alle de nye tiltag, der er sket i Dansk Rosport de sidste 25 år.

Det skal være fastslået, at alle nye tiltag er sket af frivillige ildsjæle og Dansk Forening for Rosport er medlemmerne og klubberne. Det er jer som er fundamentet og rammen for aktiviteterne. "NY" går igen i mange sammenhænge. Det kan meget vel være Rosportens røde tråd og også en udfordring vi i dag imødeser med nye krav i hverdagen.

Det er jeres arbejde for Dansk Rosport, som nu hyldes med dette jubilæumsskrift. Alle roere, ledere, formænd, udvalgsmedlemmer og bestyrelsesmedlemmer i klubber samt i Dansk Forening for Rosport takkes for det store arbejde, der er leveret gennem mange år. I dag nyder vi godt af vore forgængers betydelige indsats.

Rosport er skønt, både alene og sammen med andre. Det er den fælles passion for vand og natur, som binder os sammen.

Dansk Rosport har dog udfordringer, og det er min klare overbevisning, at ved at stå sammen om en fælles vision og målsætning har vi styrken til at klare de opgaver, der ligger foran.

Henning Bay

Formand i Dansk Forening for Rosport

FORORD - DIF

Niels Nygaard
Formand, DIF

125 år er gået siden Dansk Forening for Rosport (DFfR) blev etableret - 125 år med store sportslige resultater, begivenheder, traditioner og samhørighed. I Danmarks Idræts-Forbund er vi både glade og stolte af have DFfR som specialforbund. I har med datidens pionerånd bidraget til at skabe og præge Danmarks Idræts-Forbund, som vi kender det i dag. Det skal I have tak!

DFfR anno 2012 udmærker sig ved sin mangfoldighed. Med jeres mange foreninger og klubber er med til at skabe sociale fællesskaber, hvor der er plads og rum til forskellighed. Og på bagkanten af frivillighedsåret 2011 er jeres ildsjæle og frivilliges arbejdsindsats et godt eksempel på den stolte tradition for frivillighed, som idrætten er kendetegnet af i Danmark. Sidst men ikke mindst udviser DFfR også ansvarlighed med rosporten. Roning er en ren sport, og I er et af de grønne forbund i Danmarks Idræts-Forbund.

I 2012 er der OL i London. Selv om DFfR er et mindre specialforbund, har I en lang medaljetradition bag jer. I fik jeres første guldmedalje under legene i 1912. Her blev fundamentet lagt til stolte medaljetraditioner, hvor bl.a. guldfireren har sat Danmark på verdenskortet. Dette er et bevis på, at et lille land som Danmark kan bide skeer med de helt store ved at finde de helt rigtige talenter og

udvikle dem systematisk og professionelt. Vi håber, at OL i London kan blive endnu en fantastisk begivenhed for Danmark og i særdeleshed for dansk rosport.

125 år er imponerende lang tid. DFfR har igennem tiderne vist vejen for andre specialforbund. Denne indsats sættes der pris på i Danmarks Idræts-Forbund. Med ønske om endnu flere gode år i rosporten og dansk idræt ønskes I tillykke med jubilæet!

Med venlig hilsen

Niels Nygaard

FORORD - TEAM DANMARK

Carl Holst
Formand, Team
Danmark

DANSK RO-SPORT – EN STÆRK PARTNER MED BÅDE TRADITIONER OG STORT POTENTIALE

Først og fremmest – stort tillykke med 125 års jubilæet. Team Danmark er jo blot en "årsunge" i forhold til Dansk Forening for Rosport, og jeg er derfor både glad og stolt på Team Danmarks vegne over at introducere jubilæumsskriftet.

Team Danmark så først dagens lys godt 100 år efter DFfR. Men i eliteorganisationens levetid har de danske roere spillet en helt særlig rolle. Det tror jeg især skyldes tre ting: Roernes evne til kontinuerligt at levere fantastiske resultater, det stærke talentarbejde i DFfR's klubber samt evnen til at udvikle et stærkt og kompetent elitmiljø – ikke mindst på elitecenteret i Bagsværd.

Danske roere – og ikke mindst de danske letvægtsroere – har verdensklasse. De har de igennem en årrække vist ved både OL og VM og andre store internationale mesterskaber. Og det bemærkelsesværdige er, at de internationale resultater kommer kontinuerligt. Den unikke elitekultur i rosporten, der skaber de store resultater og som er internationalt anerkendt, bliver på fornemmeste vis overleveret fra generation til generation af talentfulde roere.

En stærk talentudvikling er således det andet markante karaktertræk, som jeg oplever hos rosporten og DFfR. Nye generationer af talenter melder sig på banen, og klubberne og DFfR er klar – og kan – tage dem på hele rejsen fra talent til international eliteatlet. For rosporten har tradition for dygtige trænere og kompetente ledere i de lokale klubber, som skaber den stærke "fødekæde". Og de talenter, der ikke selv melder sig på banen, dem går DFfR selv på jagt efter. Det visionære OL2016 projekt er et godt udtryk for, at talentarbejdet i rosporten har mod på at gå nye veje.

Talenterne kommer fra hele landet. Og det er i Bagsværd de for alvor kan udfolde deres talent igennem en målrettet og struktureret træning. Vinderkulturen på elitecenteret er unik – og det giver resultater. De rutinerede roere, trænere og ledere sikrer på bedste vis, at værdierne og den unikke indstilling til kvaliteten i den daglige træning går i arv. Elitecenteret i Bagsværd er således anerkendt internationalt – og i Team Danmark er centeret også en kilde til inspiration, som vi gerne deler med andre sportsgrene. Ikke på grund af de fysiske rammer. Ikke på grund af udstyret. Men fordi der opbygget en positiv vinderkultur, som rosporten kan være utrolig stolt af.

Så fremtiden tegner lys. I Team Danmark glæder vi os til at sætte nye mål for fremtiden sammen med en 125-årig – men stadig visionær og resultatskabende – samarbejdspartner.

Carl Holst

Bestyrelsesformand i Team Danmark

FORORD - FISA

Denis Oswald
President FISA

INTERNATIONAL ROWING FEDERATION, FISA

On the occasion of the 125th Anniversary of the Danish Rowing Federation, I would like to send my very best wishes to all our rowing friends in Denmark. Denmark and Danes have made huge contributions to the growth and development of our sport since the DfFR joined FISA in 1930.

There have been many individuals who have made personal contributions to the leadership of FISA such as the late F. Aa. Hansen who was a Vice President of FISA at one time, to people like Borge Kaas-Andersen who is Honorary Chair of the Umpiring Commission and a former Executive Committee member as well as many others. Denmark and DfFR have hosted many important rowing events including the European Championships in 1953, 1963 and 1971, and the World Rowing Championships in 1987 among others.

And Denmark is in a golden period of high performance rowing with the incredible performances of the "Golden" Lightweight Four from Atlanta to Beijing, and possibly even London, many World Champions such as Women's Single Tine Hansen in 1994, the Men's double in 1995, many incredible performances in lightweight pairs and eights, doubles and others.

FISA has always felt a strong engagement from the DfFR to always be ready to assist and support the efforts to promote, develop and present rowing. As president, I can say that my colleagues in FISA and I are deeply grateful for this. And we look forward to coming again to Denmark for FISA's 2013 Extraordinary Congress which will take place in February 2013 in Copenhagen.

I am sure that the future for DfFR and FISA will be strong, productive and enjoyable as we share so many common values and traditions that will be passed to all the new generations of young Danish rowers.

Denis Oswald

NY STRUKTUR I DFfR

Peter Froskov

Bestyrelsesmedlem DFfR

SAMFUNDET UDVIKLER SIG OG DET GØR RONINGENS ORGANISATION OGSÅ

Bestyrelsen besluttede i 2007 at iværksætte en organisationsudviklingsproces. Formålet var at modernisere og trimme DFfRs struktur og opbygning. Baggrunden for arbejdet med DFfRs struktur var bl.a. drøftelser mellem bestyrelse og kredsformænd igennem flere år om kredsenes rolle og arbejdsdeling, et ønske om en organisation og struktur, der i større grad kan være proaktiv og evne at reagere hurtigere, og endeligt et konkret ønske fra en række kredse og roklubber om ændringer i forhold til den hidtidige kredsstruktur.

Roningens stod overfor nogle udfordringer på det tidspunkt og i fremtiden, som bestyrelsen ikke fandt, at hidtidige struktur formåede at imødegå tilfredsstillende. Et udsnit af disse udfordringer var:

- Stor fokus på miljø, flere fredningssager og hyppigere indskrænkninger i rofarvandet
- Vigende tilslutning til kredsenes arbejde
- Uklar ansvars- og opgavefordeling mellem kredse og forbund; hvem lavede hvad, og hvem forventedes at lave hvad?
- Fastlåst struktur; klubber var medlem ud fra historisk placering og tilhørsforhold – og ikke ud fra ønsker og behov.

- Flere og flere forhold, som krævede en bred politisk behandling, koordinering og/eller resourceindsats.

Formålet med at justere strukturen var bl.a. at sikre fokus på disse udfordringer, således at DFfR som helhed kan fokusere på en samlet og koordineret indsats. Der hvor DFfR har forsøgt en lignende struktur – nemlig Danmarks Rocenter på eliteområdet – har det frigjort ressourcer og skabt en fokusering, som meget tydeligt har ført til resultater.

Det var en ret omfattende opgave, som for alvor blev skudt i gang i forbindelse med DFfRs generalforsamling i 2009, hvor de foreløbige tanker blev skitseret. I september 2009 blev der afholdt debatmøder i de enkelte kredse, hvor rammerne blev debatteret.

På DFfRs generalforsamling i marts 2010 blev et konkret oplæg præsenteret. Oplægget gav anledning til en livlig debat, som viste, at der i forsamlingen overvejende var opbakning til, at DFfR skal arbejde videre i retning af det fremlagte debatoplæg. En styregruppe, bestående af repræsentanter fra kredse, klubber og DFfRs bestyrelse arbejdede intenst med de mange forhold, som skulle belyses; herunder bl.a. aktiviteter, aktiver og opgaver.

Der blev afholdt debatmøder i 2010 med klubbestyrelser og -ledere, og forslaget var efterfølgende i høring. Ikke uventet var der – og er stadig – mange holdninger og ønsker til DFfRs struktur blandt landets roklubber. Meningerne var mange – og svingende fra meget kritiske til meget positive. Generelt var dialogen været meget konstruktiv, og klubber og roere bidrog med mange konkrete idéer, hvilket medførte at det endelige oplæg til regional struktur blev justeret væsentligt i forhold til det oprindelige oplæg.

MERE FLEKSIBEL SAMMENSÆTNING AF BESTYRELSE OG UDVALG I 2011

Bestyrelsens forslag til ændret bestyrelses- og udvalgsstruktur blev enstemmigt vedtaget på DFfRs ekstraordinære generalforsamling i oktober 2010. Der blev i DFfRs vedtægter åbnet for en mere fleksibel udvalgsstruktur, så bestyrelsen f.eks. kan etablere for områder og aktiviteter, det måtte være relevant at tage op, hvor der tidligere var en række vedtægtsbestemte udvalg, hvis formænd havde sæde i bestyrelsen.

Med ændringerne vælges alene formand og økonomiansvarlig direkte, mens de resterende medlemmer vælges uden fastlåste ansvarsområde, og bestyrelsen konstituerer sig selv og udpeger blandt bestyrelsens medlemmer ansvarlige, for de områder, som de anser for væsentlige, herunder udvalg.

Mange nye udvalg blev etableret i løbet af 2011 – og dermed blev mange nye frivillige også inddraget i udvalgsarbejde i DFfR. Bl.a. blev der etableret et markedsføringsudvalg og et miljø- og planudvalg mens rammerne for et sikkerhedsudvalg blev besluttet.

RONETVÆRK AFLØSER KREDSSTRUKTUR FRA 2012

DFfRs generalforsamling vedtog i marts 2011 en ny regional struktur for DFfR, som betyder, at der indføres ronetværk som afløsning for den hidtidige kredsstruktur i DFfR med formel ikrafttræden pr. 1. januar 2012. Kredsene udgik af DFfRs vedtægter og formelle struktur, og alle roklubber var herefter tilknyttet et ronetværk.

Ronetværk består af mindst 5 klubber. Ronetværk kan dannes på baggrund af geografisk nærhed, sammenfaldende interesser eller andre forhold. Det er valgfrit for den enkelte

klub, hvilken type ronetværk, klubben vil være tilknyttet. Ronetværk reguleres i henhold til DFfRs vedtægter i form af minimumsregler, så det alene er de overordnede principper, der vedtægtsbestemmes. De enkelte ronetværk kan derfor frit fastsætte og besluttet samarbejdsområder og aktiviteter. Udgangspunktet for ronetværk er aktiviteter, og ronetværk skal primært varetage klubbernes nære interesser og have fokus på aktiviteter, videndeling og koordinering.

Ved indgangen til 2012 var der etableret 10 ronetværk: 5 vest for Storebælt og 5 øst for Storebælt. Det bliver spændende at se, hvordan den nye struktur falder på plads, og hvordan de enkelte ronetværk kommer til at fungere. Roklubberne kan skifte ronetværk én gang om året, og strukturen med ronetværk skal evalueres efter 2 år i drift – dvs. med udgangen af 2013.

LOGO OG DESIGN – FØLGER MED TIDEN

Bestyrelsen præsenterede i forbindelse med hovedgeneralforsamlingen i marts 2009 et nyt logo for DFfR. Logoet udgøres af to cirkler som det primære logo, hvor der er en figurativ gengivelse af en roer i den ene cirkel og et navnetræk i den anden. Det nye logo er en del af en samlet designmanual, som DFfR fik udarbejdet med det formål at opnå og sikre en genkendelig og ensartet profil, så det tydeligt fremgår af alt materiale, at det kommer fra Dansk Forening for Rosport.

Logoet afløste det tidligere logo, som bestod af 4 stilistiske årer over en bølgestreg og teksten DFfR. Det tidligere logo blev benyttet sideløbende med DFfRs endnu ældre logo bestående af splitflag med 2 korslagte årer.

Som med alt nyt, var meningerne meget delte ved indførelse af nyt logo i 2009, og krævede en tilvænningsperiode, før det blev en forankret del af DFfR.

DFfR logo før 2009.

Det nye DFfR logo.

NY INDTÆGTSKILDE I DFfR

Peter Froskov

Bestyrelsesmedlem DFfR

EUROW APS – ROSPORTENS EGET SELSKAB – EN REALITET I 2006

DFfRs Hovedbestyrelse anmodede i marts 2006 Hovedgeneralforsamlingen om bemyndigelse til at stifte et anpartsselskab. Primusmotor og hovedidémand bag forslaget var DFfRs daværende formand Morten Espersen.

Baggrunden var et ønske om at styrke rosportens muligheder for skabe et bedre indtjeningsgrundlag for fremtiden, idet tilskud fra tipsmidlerne er under pres kombineret med stigende omkostninger samtidig med ønske om stadig stigende service og aktiviteter i forbundet. Hvis roning også fremadrettet skal være en sport med højt aktivitetsniveau, som udvikler sig, er rosporten nødt til løbende at søge at genere midler. Det kan ikke forventes, at udefrakommende midler fremadrettet vil kunne dække de ønsker og behov, som rosporten har.

Formålet var at etablere et selskab, hvor formålet er økonomisk at udnytte den know-how, der ligger i DFfRs mange aktiviteter og i organisationen generelt, hvor selskabet skulle udnytte de allerede kendte aktiviteter, der findes indenfor rosporten på en bedre og mere økonomisk givende måde; f.eks. løsning af de mangeartede problemer den enkelte arrangør, det være sig danske eller udenlandske klubber eller forbund, står overfor, når der skal udmønte sig realiteter ud fra tanker.

Det var vigtigt for bestyrelsen, at selskabet ikke skulle beskæftige sig eller konkurrere med DFfRs kerneydelser, og at aktiviteten i DFfR ikke umiddelbart bliver påvirket af selskabets aktiviteter.

Hovedgeneralforsamlingen gav, efter en del debat, bestyrelsen mandat til at stifte et selskab, og den 21. december 2006 var rosportens eget selskab en realitet. Selskabet fik navnet Eurow ApS, som er en sammentrækning af "Europa" og "rowing".

EUROW
rosportens selskab

AKTIVITETER

Eurow ApS virker for og sammen med rosporten, og har siden stiftelsen udelukkende virket på frivillig arbejdskraft, hvilket også kan ses afspejlet i aktiviteterne. Selskabet ledes af en bestyrelse valgt af DFfRs bestyrelse, bestående af 3 personer, hvoraf mindst én sidder i DFfRs bestyrelse. Peter Froskov har varetaget kontakten mellem DFfRs bestyrelse og selskabet, og har haft sæde begge steder, siden selskabets stiftelse.

Aktiviteterne i Eurow har frem til nu hovedsageligt bestået af salg af både, og selskabet forhandler outriggede både fra italienske Filippi, både fra franske Virus Boats og fra 2010 også coastal både fra franske Euro Diffusion's. Derudover har selskabet solgt bogen Roning og plakaten Danmarks Roklubber samt lavet forhandleraftaler med Baltic Lifejackets om salg af redningsveste samt Polar om salg af pulsure.

Der arbejdes løbende på at udbygge aktiviteterne, men selskabet er helt afhængig af roeres ulønnede indsats, og heldigvis har flere i løbet årene bidraget til f.eks. transport af bådene fra udlandet, hjemmeside og indsats for at få forskellige aftaler med leverandører til selskabet.

ØKONOMI

Selskabet økonomi afspejler både, at selskabet drives af frivillige kræfter samt af ønsket om, at Eurow udover at genere midler til rosporten, også har et mål om at tilbyde roere og roklubber både mv. til fordelagtige priser. Det betyder, at overskuddet gennem årene ikke er højt, men da omkostningerne samtidig er meget lave som følge af, at ingen er aflønnet, så har det været muligt at genere en pæn egenkapital, som kan komme rosporten til gavn. Omsætningen er også stigende i takt med flere varer på hylderne og roernes kendskab til selskabet.

FREMTIDEN

Rosportens selskab har gennem sine første leveår til dels formået at leve op til formålet med at etablere et selskab, idet det ved at udnytte noget af den know-how, der ligger i DFfRs organisationen, har generet et positivt afkast. Det er håbet, at selskabet fre-

madrettet kan udvide dette endnu mere ved bl.a. i samarbejde med roere og roklubber i forskellige sammenhænge kan indgå i et samarbejde om at udnytte de allerede kendte aktiviteter, der findes indenfor rosporten på en bedre og mere økonomisk givende måde – til gensidig gavn.

DFfR hviler på et foreningsgrundlag, og det vil det også gøre fremadrettet. Men med oprettelsen af Eurow ApS er dette blevet suppleret med idéen om, at DFfR også kan rumme et forretningsgrundlag til yderligere udvikling af rosporten. Og med den fælles satsning i 2011 mellem DFfR og Eurow ApS omkring at udbrede og udvide roning i coastal både i de danske roklubber, ses styrken og synergien mellem foreningsmæssige og kommercielle interesser. DFfR har med Eurow i dette tilfælde kunne tilbyde og understøtte en indsats på en helt ny og fordelagtig måde end tidligere i form af billigere både til roklubberne.

NYE AKTIVITETSOMRÅDER

BRORONING – EKSTREMOPLEVELSER INDEN FOR RONING

Kate Skavin

Tidligere formand for Motions- og Turudvalget samt næstformand i DFfR og ophavskvinde til de 3 Broroning.

Mange idrætsgrene har i de senere år sat ekstremoplevelser på dagsordenen. Det ville DFfR også være med til. Det blev udmøntet i flere Broroning.

At ro over Storebælt eller ro over Øresund langs broerne, var og er en ekstrem oplevelse. Og 2 ud af de 3 gange, hvor det er arrangeret for alle landets roklubber, er det lykkedes.

Som en start er det nok vigtigt at nævne, at det ikke er noget, man bare gør som roer i sin roklub. Det kræver en særlig tilladelse og en dispensation fra Langtursreglementet, som kun bestyrelsen i DFfR kan give. Og de 3 gange den er givet, er efter en lang og skriftlig dokumentation som beskrev, hvordan der var tænkt og redegjort for alle mulige situationer med bådene på vandet, redegjort for sikkerhed omkring følgebåde, udstyr, krav til de enkelte roer osv. Dispensationen er kun givet, fordi det var et landsdækkende DFfR arrangement og sikkerheden med følgebåde var i orden.

Første gang en Broroning skulle løbe af stablen var lørdag den 14/6 1998 ved Storebæltsbroens åbning. Motions- og Turudvalget (MTU) havde besluttet, at man ville planlægge en Broroning. Og 839 roere fordelt på 267 både fra 82 roklubber synes det var en god

idé og meldte sig til arrangementet. Alle disse roere var samlet og klar til start tidlig lørdag morgen.

Rigtigt mange rohold ventede på at ro fra henholdsvis Fynssiden og fra Sjællandssiden. Da vejrforholdene ikke var specielt gode, drøftede vi dette med de ansvarlige på Marinehjemmевærnsfartøjerne, som skulle passe på os. Efter disse drøftelser besluttede vi, efter samråd med vores formand Janne Hallengren, at aflyse hele arrangementet. Der var simpelthen for meget vind til at krydse på tværs af Storebælt. Så det blev til, at man kunne ro langs kysten på begge side af Storebælt. Meget ærgerligt, men det var den rigtige beslutning, der blev taget den dag.

I juni 2000 blev Øresundsbroen åbnet. Og lysten samt kræfterne var til stede til at planlægge en Broroning igen. Jeg spurgte MTU, om de var med på ideen. Og det var de.

Og denne gang lykkedes det. Lørdag den 1. juli satte formand Janne Hallengren starten på Broroning i gang på stranden ved Kastrup på Amager. Et fantastisk skue at se 125 inriggere ro over langs broen til Lernacken lige nord for broen og gå i land for en hurtig frokost, da der blev meldt vind over Øresund. Roerne kom i bådene igen. Og roede retur til stranden ved

Kastrup. Alt medens Marineværnsfartøjer, Beredskabet for Øresund plus andre private motorbåde passede på roerne. Et fantastisk skue og en fantastisk oplevelse.

Og herligt at se disse jubelscener, der efterfølgende udspillede sig på Kastrup strand, efterhånden som roholdene kom ind efter 40 km roning. Det blev af mange fejret med champagne og jubelråb. Efterfølgende var der af Roklubben Øresund ved Hanne Winther og Støtteforeningen Kaninen ved Iver Olsen og mange arrangeret en kæmpefest i stort telt med mad, drikke, musik og dans til den lyse morgen. Selve broarrangementet var det Pernille Wilken formand for MTU og hendes folk i MTU, samt andre gode roere, som planlagde og gennemførte.

I 2006 syntes jeg, at vi skulle prøve en Storebæltsroning igen. Første gang lykkedes det jo ikke. Så jeg og Lise Pedersen, Aalborg Dameroklub blev enige om at lave dette arrangement sammen. Og endnu engang blev en ansøgning sendt af sted til Hovedbestyrelsen om at få dispensation til at ro over Storebælt. Og lørdag den 12. august gik starten en meget tidlig morgen fra Korsør Campingplads og fra Nyborg Strand. Og ja, denne gang lykkedes det. 150 roere fordelt på halvtreds 2 årers både roede tur/retur i alt 45 km på en tid mellem 6 og 8 timer på vandet. Og igen flot hjulpet af tre Marinehjemmeværnsfartøjer. De stod som garant for sikker roning over Storebælt.

Denne Broroning var i øvrigt noget ganske særligt. Hvert et åretag talte i kamp mod Brystkræften. Arrangementet var støttet af sponsorer, hvor pengene for hvert hold der deltog, gik til at støtte Brystkræftforskning ved DCTB – A race against Breast Cancer.

Efterfølgende kunne man i flere aviser og blade læse om denne Broroning. Og en overskrift

som man flere gange stødte på var følgende – Hvorfor gør de det? Hvad får folk til at stå op meget tidligt om morgenen før solen står op, for at begive sig ud på 45 km og en del timers roning i åbent vand, regnvejr og sol? Svarene er oplevelser og det ekstreme i at gøre noget, som ikke er gjort før.

Gøre noget i fællesskab sammen med andre. Og det at ro tværs over Storebælt, langs med på det tidspunkt en af verdens længste broer var og er en fantastisk oplevelse i sig selv.

En uvurderlig hjælp og støtte fik vi af Axel Miethe fra Marinehjemmeværnet – medlem af Skovshoved Roklub.

Ved alle 3 broroningsprojekter har der været meget PR, avisomtale. Jeg vil også gerne rette en STOR TAK til Skovshoved Roklub og til alle fra arrangementsområderne, der hjalp til med at realisere broroningerne. Sidst men ikke mindst TAK for mange dejlige e-mails og billeder, som blev sendt til mig som tak for disse store oplevelser. Et dejligt minde.

ÆLDRE RØNING I DFFR – "RØNING HELE LIVET"

.....
Lise Pedersen,
Aalborg Dame Roklub
.....

For mig er det fantastiske og helt unikke ved roporten, at man kan dyrke den stort set hele livet – ja, man kan endda begynde at ro i en fremskreden alder, hvilket ikke er tilfældet med andre sportsgrene, hvor man får lige så god motion som ved roning. Midt i 1990'erne opstod der en stigende interesse for og bevidsthed om vigtigheden af at holde sig i form, når man bliver ældre. Også en del roklubber så mulighed for udvikling og medlemstilgang her, og efterhånden tror jeg, de fleste danske roklubber har ét eller andet ældre-tilbud, hvad enten det nu hedder pensionist-roning, formiddagsroning, sen-seniorer, super-pensionister, P-roere, ældre roere... Men i starten var en del roklubber lidt "reserverede", de ville hellere have fat i de unge...

I Aalborg Dame Roklub (ADR) startede vi i 1996 et senior-projekt – som nogle af de første! Vi fik penge fra Folkeoplysningslovens da-værende 5 % pulje til starten samt til nogle ekstra redningsveste – sikkerheden skulle være i top! Vi aktiverede også en række ældre medlemmer, der i forvejen var instruktører og styrmænd, og vi tilbød et toårigt projekt med roning én formiddag om ugen – med efterfølgende hyggeligt samvær. Deltagerne skulle være +55 år, aflægge vores 500 m svømmeprøve samt kunne ro om formiddagen. Meningen var selvfølgelig, at deltagerne efter projektperioden skulle beslutte sig for at

fortsætte i klubben. Seniorprojektet startede med ca. 20 deltagere, inkl. de, der i forvejen var medlemmer – ældste deltager var 74 år, yngste lige knap 55! Og det varede ikke engang ét år, før de første nye meldte sig ind i klubben, de ville ikke nøjes med at ro én gang om ugen!

Vores seniorafdeling har altså nu afsluttet sin 16. sæson, og det er kun gået fremad! Gruppen tæller p.t. ca. 45 af roklubbens 220 medlemmer. Selvfølgelig er nogle faldet fra undervejs, men ikke ret mange – der er kommet langt flere til "indefra", altså klubmedlemmer, der har fået tid og lyst til at mødes i dagtimerne. Seniorroerne, som de kaldes i ADR, samles hver eneste onsdag i rosæsonen til hyggeligt samvær og roning – langt eller kort, som hver enkelt nu gerne vil. Nogle ror i godt vejr en 20 km tur, de fleste ligger omkring 13-16 km, men seks km er bestemt også respekteret. Mange seniorroere ror også andre dage efter aftale – og deltager selvfølgelig efter tid og lyst i klubbens øvrige arrangementer. Kilometer-jægere har vi også iblandt – hele 15 seniorroere står til en sølvåre i år, dvs. roet mere end 1.000 km.

ADRs seniorroere har altid haft en udbredt langtursaktivitet – flere dagture og to-tre årlige overnatningsture til andre steder, oftest roklubber, med helt op til 30 deltagere.

Vi har af og til måttet ro i hold, fordi der ikke var både nok til rådighed! Men dét gør ikke så meget, for vi plejer også at give turene et vist "kulturelt" tilsnit - f.eks. gik sidste års tur til Skive, hvorfra vi roede op til "Jenle", herregården hvor digteren Jeppe Åkjær boede og skrev sine sange - og så KAN der jo skiftes besætning undervejs!

På en del ture ror vi også sammen med seniorroere fra de klubber, vi besøger - dét synes vi er rigtig hyggeligt! Senest har senior-langtursudvalget suppleret med ugelange sommerture, f.eks. til Oslofjorden, til Marstrand - og sidste år til Hellerup, hvorfra vi roede en fin tur op til Sletten - Helsingør/ Kronborg og Humlebæk/ Louisiana - og retur til Hellerup igen. Dét kan man også, selv om man er ganske tæt på eller allerede fyldt 80. Enkelte kan ikke længere klare at ro, eller i hvert fald ikke at skifte plads i bådene, men de kommer stadig og deltager i fællesskabet. Denne gruppe har faktisk selv for nylig sat den begrænsning, at de i rosæsonen kun møder op én gang pr. måned - for at gi' plads nok til alle dem, der vil ro. Til gengæld hygger alle sig så lidt længere den ene gang!

I vintersæsonen samles vi én gang pr. måned omkring et emne af en slags, i klubben eller ude i byen. Vi har f.eks. et lille Ulandsprojekt

i Nepal, som vi er glade for at støtte og høre nyt fra - vi har besøgt flyvestationen og set bl.a. redningshelikoptere og hørt om redningsaktioner, været på traveture, set billeder og hørt spændende rejseberetninger osv.

At have etableret en senior-afdeling har på alle måder været til glæde og gavn for både roklubben og medlemmerne, der også mødes om andet, f.eks. stavgang, motion, biografture og bridge. Det har været meget dejligt at se, hvordan disse - i vores tilfælde altså - kvinder har fundet sammen og drager omsorg for hinanden, når der er brug for det, f.eks. når én har mistet sin ægtefælle, ved sygdom og i andre situationer.

De har bestemt både fysisk og mental gavn af at være blevet roere, og for klubben har det bl.a. betydet, at vi igennem nu ni år - som den eneste idrætsforening i byen - har haft ressourcer til at deltage i byens store julemarked, der åbner hver dag i december kl. 12.30. Seniorroerne har nemlig med glæde taget de tidlige vagter som de medlemmer, der går på arbejde af gode grunde ikke kan hjælpe med, og på den måde har vi alle sammen i fællesskab - ved at sælge gløgg og æbleskiver på byens rådhus - skaffet et overskud til klubbens Bådfond på næsten 700.000 kroner over årene - og endda haft det sjovt og hyggeligt med at mødes om noget helt andet uden for rosæsonen!

“RONING HELE LIVET” - ÆLDRETONING I LEMVIG ROKLUB.

Gunnar Brun

Lemvig Roklub. Medlem af Lemvig Roklub i 50 år (morgenroer i alle 50 år)

I Lemvig Roklub er der omkring 200 aktive roere, heraf en stor del der er blevet pensionister, og mange der har roet i omkring 50 år. De fleste er stadig aktive. Der er i 2011 ca. 60 aktive medlemmer, der er fyldt 60 år.

Morgenroning er meget populær. På alle hverdage er der roning kl. 07.00. Nogle faste hold. Ellers møder man op senest 10 minutter før, og så dannes der hold. Det går næsten altid op, da der er mange der også roer kajak. Roturene er i gennemsnit blevet længere nu, da vi har bedre tid. Mellem 10-15 km.

Efter roningen er de fleste en tur i vandet. Derefter er der fælles kaffebord. Det kører fint med fordeling af hvem der tager brød og diverse med. Det er et meget væsentligt element at der er god hygge efter roningen. En del medlemmer roer hver morgen. To af de ældre roere, på ca. 70 år, har i 2011 roet henholdsvis 2.300 og 2.500 km. Fem damer har roet over 1.000 km. Så der bliver hevet i årenerne, når vi har sat båden i vandet.

Derudover er der hver mandag eftermiddag fast rotid. Man møder bare op. Det er især damer, der hygger sig med rotur og kaffe bagefter om mandagen.

Lørdag formiddag kl. 09.00 er der ligeledes fast rotid. Man møder bare op, og der dannes hold. Det har nu fungeret i minimum 8 år, og er ligeledes godt besøgt.

SPISERONING

Dette er en meget populær betegnelse for, at der 6 gange om året inviteres til roning med efterfølgende spisning. Det er især de ældre roere, der står for aktiviteterne med at lave maden.

Der deltager i gennemsnit 50-60 til roning og spisning. Maden er udsøgt og koster i snit ikke over kr. 50,-. Slutter med Gule Ærter medio september.

LANGTURE

Der har hvert år været arrangeret længere dagture, også kaldet langture. F.eks. en tur til Struer på 35 km., og en dagtur med madpakke til Thyborøn på 34 km. Vi har også været på en to-dages langtur på Silkeborgsøerne, hvor der overnattes og lejes både i Ry Roklub og overnattes i Silkeborg Roklub eller på vandrerhjem. Mange har også deltaget i langture i udlandet. I særdeleshed de tyske floder er blevet "gennemroet".

Her i 2011 blev der arrangeret en rostafet fra Lemvig til Hals Barre. En Limfjordstur på 213 km.

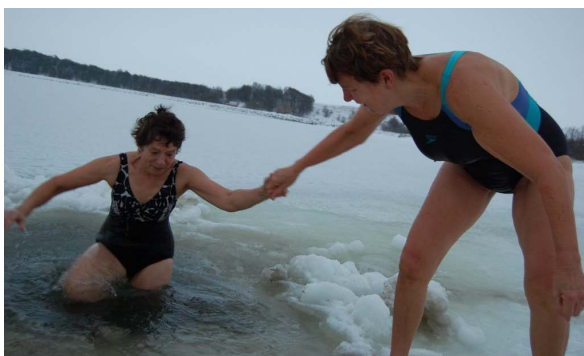
2 toere og 3 kajaker. Turen var arrangeret, så man kunne tilmelde sig til roning i 2-3 dage og så med udskiftning. Det var også flest ældre, der var med på turen. Overnatning var mest i roklubber, hvoraf der heldigvis er mange ved Limfjorden.

ERGOMETERRONING OG VINTERAKTIVITETER

Om vinteren er der fast mødetid kl. 08.00 hver anden dag. Der bliver roet i romaskiner og andre torturinstrumenter i ca. ½ time. Imens er saunaen blevet varm. Derefter nydes saunaen som nok er Danmarks bedst beliggende. Med udsigt lige ind over fjorden og Lemvig by, og kun med 4 meter lige ud til vandet. Især damerne er meget glade for det kolde gys. De kan nemt gå i vandet 3-4 gange. De fleste mænd holdt stand i 2-3 år, indtil damerne fortalte at det kun drejede sig om at slå hjernen fra, hvilket de mente, at vi mænd havde meget nemt med.

I vinterhalvåret er der hver onsdag formiddag arbejdsdag. Det er samme gruppe på op til 20 personer der efter kaffen laver alt muligt i klubhuset. Ordner bådene. Slibning, lakering, reparationer m.v. og klubhuset bliver ligeledes holdt vedlige med reparationer, maling m.v.

RO-BRIDGE

Hver mandag eftermiddag er der ca. 26 aktive og passive ældre medlemmer der spiller bridge i rokubbens dejlige opholdslokale. Det er en aktivitet der kører på 4. sæson og er meget populær.

Dameafdelingen er meget aktiv med arrangementer. Eks. vis holder de hvert år i december en julehyggeaften - kun for damer. Der plejer at være mellem 35-50 tilmeldte. Det har smittet af på mandeafdelingen. 10 ældre seniorer har startet op med madlavning sidste vinter. Over 6 gange laver de fantastiske retter til sig selv, og sluttede af med en gourmet aften for damerne. Men det skal selvfølgelig ikke blive en vane at damerne inviteres med. Så kan de måske tro, at vi vil lave mad derhjemme.

RONING FOR ALLE – HANDICAP INGEN HINDRING

Lotte Madsen

Formand for Handicapudvalget og medlem af Holte Roklub

Dansk Forening for Rosport underskrev i 2003 en international protokol, hvori man fra dansk side tilkendegav at ville aktivere handicappede i rosporten.

I 2002 – 2003 var roning for handicappede på verdensplan i opstartfasen med det formål, foruden at aktivere handicappede (personer med større eller mindre funktionsnedsættelser) i rosporten, også at sætte roning på det Paralympiske program. PL er Olympiske Lege for handicappede.

Når en nation vinder retten til et OL, forpligter landet sig samtidig til at afholde PL ca. 14 dage efter afslutningen af OL.

Ved VM i Spanien 2004 havde Danmark sit første handicappede rolandshold med, og holdet fik en flot 5. plads.

Med underskrivelsen af den internationale protokol havde DFfR måske nok gjort "regning uden vært", da der ikke var mange danske roklubber, der var gearet til en sådan proces eller overhovedet havde hørt om dette nye tiltag for handicappede – og det er stadig en udfordring 9 år efter startfasen.

Der blev hurtigt etableret et samarbejdsudvalg med DHIF (Dansk Handicap Idræts Forbund), for at opbygge viden omkring handicappede og i PL-sammenhænge, hvor det er DHIF, der indstiller holdene indenfor roning.

Samarbejdsudvalget arbejder "begge veje" på at fortælle de handicappede om roning samtidig med information til roklubberne om at tage vel imod nye medlemmer med større eller mindre funktionsnedsættelse.

DFfR har gentagne gange forsøgt at lave en "optælling" af, hvor mange handicappede der egentlig er i de danske roklubber, men det er for det første rigtigt svært, dels fordi mange af os måske har et handicap, som ikke kan ses, eller fordi vi ikke selv ønsker at fortælle om det. Dette er ingen hindring for, at vi ro dagligt med vores klubkammerater.

Hvis et menneske mangler hele eller halve ben, eller har et stærkt nedsat syn, er det jo straks lettere at se "handicappet". Men derfor kan man godt indgå i klublivet og ro flot og hurtigt alligevel. Kørestolsbrugere og sidst men ikke mindst krigsveteraner har stor glæde og gavn af at finde et nyt ståsted i en rask-fællesidræt med mange andre.

Der er fantastiske succeshistorier i flere roklubber, og mange klubber er blevet positivt overrasket over, hvor "nemt" det faktisk er at integrere handicappede i klublivet, både på vandet og i træningslokalet – så prøv det! Netop nu, hvor det er så svært at rekruttere nye medlemmer!

Status på de danske handicap rolandshold siden 2004 er, at projektet på trods af diverse udfordringer lykkedes med at kvalificere 1 båd i kategorien LTAMix4+ til PL i Beijing 2008.

I skrivende stund er der ikke den nødvendige bruttotrup af roere eller niveau til at holdbådene kan opnå en kvalifikation til PL-2012 i London. Der er en lille chance for at AW1x (Arm's only for kvinder) kan nå PL i London. Overordnet sigtes der mod PL-2016 i Rio.

Ønsker vi som forbund, at der skal være dansk deltagelse ved PL, må vi skabe den plads, og skaffe de midler, det kræver for at handicaproere kan færdes og træne i et kaproningsmiljø blandt den øvrige raske ro-elite, og herigennem udvikle stærke mandskaber til handicap PL bådene.

Det er lykkedes hos andre ro-nationer. Så kan vi sikkert også i Danmark.

Handicappede kan på PL-eliteplan stille op i følgende bådtyper:

KATEGORI A:

Arm's only, hvilket betyder at roerne er spændt fast til et fast sæde ved hoften og omkring brystet og derfor ikke kan/må bruge krop og ben til fremdrift af båden. Deltagelsen foregår i bådtypen singlesculler, som roes af én kvinde eller én mand (to forskellige klasser AW1x eller AM1x).

KATEGORI TA:

Trunk and Arms, hvilket betyder at roerne er spændt fast til et fast sæde omkring hoften og ikke må benytte benenes arbejde til fremdrift af båden. Deltagelsen foregår i bådtypen dobbeltsculler mix - én kvinde og én mand.

KATEGORI LTAMIX4+:

Leg, trunk, arm, mix 4, hvilket betyder at roerne må have "fuld" kropsfunktion, to roere på holdet må være synshandicappet (dog max. syn B3, hvilket svarer til hvad en normalt seende person kan se på 60 meters afstand, det ser en B3'er på 6 meters afstand), benamputerede, lammelser eller fikserede led (eksempelvis fodled), mangel af 3 fingre på samme hånd eller tilsvarende. Deltagelse foregår i bådtypen "firer med styrmand" (styrmanden behøver ikke være handicappet) roerne skal være to kvinder og to mænd.

DANSKE LANGTURSROERE SØGER NYE FARVANDE

Stig Fischer Bjerregaard

Københavns Roklub

I slutningen af 70'erne, bestod det daværende langtursudvalg i Dansk Forening for Rosport, af Poul Wellejus, Odense Roklub, Mogens Wamberg, Helsingør Roklub og Stig Fischer Bjerregaard, Københavns Roklub.

Udvalgets arbejde bestod i det væsentlige at råde og vejlede om langtursfaglige spørgsmål, samt ikke mindst varetage arbejdet med DFfRs udstationerede langtursbåde i roklubber rundt om i Danmark. Men tiden var inde til, at der skulle ske noget nyt med eksempelvis at etablere fælleslangture uden for Danmarks grænser.

Idéen blev forelagt hovedbestyrelsen, og der blev hurtigt givet grønt lys til at gennemføre og afprøve initiativet.

Det var ikke vores agt at tage jobbet som turistførere, men alene at vise deltagerne hvordan man arrangerer langture, så de ved hjemkomsten til egen klub kunne gøre det samme. Ikke mindst at give deltagerne mulighed for at møde ligestillede fra andre klubber, så de ad denne vej kunne udvide deres roområde i Danmark, ved bådlån hos de roammerater, de havde mødt på DFfRs fællesture.

Idéen og planlægningen tog hurtigt fart, og konceptet omfattede, at vi skulle have en deltagergruppe på omkring 60-80 roere, gerne fordelt med deltagere fra hele landet.

Alt materiel skulle medbringes fra Danmark: 2-åres inriggere med normalt bådudstyr, telte og lejrudstyr. Det "eneste" deltagerne skulle medbringe selv, var det gode humør samt eget personligt grej. Så det var noget af en karavane, der drog af sted.

I den tid, jeg var med som arrangør, blev det til følgende ture på de anførte floder eller søer:

1978: Dalslandskanalen i Sverige (Bengtsfors til Mellerud ved Vänern), Sverige

1979: Themsen, fra Oxford til London, England.

1980: Mosel, Trier til Koblenz, Tyskland.

1981: Mjøsa, fra Lillehammer til Minnesund, Norge.

1982: Värmland ved Säffle og søerne i området, Sverige.

1983: Weser, fra Han. Minden til Minden ved Bremen, Tyskland.

1984: Yonne i området omkring Auxerre, Frankrig.

1992: Området fra Brandenburg, gennem Berlin til Grünau. FISAs jubilæumstur.

(Som et kuriosum kan det nævnes, at det er meget nemt at stadfæste de nævnte ture, idet der for hver enkelt tur blev lavet et keramikkrus med turens navn og årstal, som blev uddelt til de enkelte deltagere ved turens afslutning).

Det blev også hurtigt en tradition, at der om efteråret blev arrangeret billedmøder, hvor deltagerne mødtes over en weekend i en af de deltagende roeres klubber. Det var altid rigtig hyggeligt, og der blev også her truffet mange aftaler om arrangementer for det kommende år.

I 80ERNE BLEV DET OGSÅ TIL ANDERLEDES ROTURE LANGT FRA DANMARK

.....
Stig Fischer Bjerregaard

Københavns Roklub
.....

En kold regnvejrsdag i begyndelsen af 1984, fik undertegnede på DFfRs daværende kontor i Vester Voldgade en opringning, som betød en kolossal oplevelse for en gruppe langtursroere.

Historien var den, at agenten for et stort asiatisk luftfartsselskab, Cathay Paific, ringede og spurgte om DFfR var interesseret i at lade sig repræsentere ved noget som hed "The Hong Kong Tourist Associations International Dragon Boat Regatta", som ville finde sted i slutningen af maj samme år, med roere fra mange forskellige lande.

Da han fortalte mig, at arrangementet foregik i store kanolignende både, mente jeg nok, at han var "gået forkert", idet det vel rettelig måtte være Kano- og Kajakforbundet som han skulle rette henvendelse til. Til dette svarede han, at det havde han gjort, men de var ikke interesseret. Derfor fik vi tilbuddet.

Vi skulle stille med 26 mand inklusiv leder, og arrangørerne ville betale for transport fra London til Hong Kong og indkvartering med tilhørende forplejning på luksushotel i en uge. Det tog ikke mange dage at "få stillet holdet".

Ingen af deltagerne havde tidligere set en dragebåd, og man blev godt nok noget overrasket ved det første syn. Båden var beregnet til 24 roere, en styrmand og en trommeslager. Men grundet det volumen, vores mandskab havde, måtte vi reducere besætningen med 2 mand for i det mindste at få lidt fribord til vandkanten.

Vores mandskab havde vel gennemsnitsvægt på 85 kg mod de kinesiske holds 60-65 kg. Kineserne kunne vi ikke klare, men vi kæmpede

lige op mod holdene fra Australien, New Zealand, USA, Canada, Italien og Tyskland.

Som et kuriosum kan det nævnes, at det eneste af de udenlandske hold, som ikke kæntrede, var det danske. Dette skyldtes måske det forurenede vand, vi roede i, hvor det flød rundt med alle former for lækkerier, herunder døde rotter.

På en pressekonference forud for konkurrencerne blev der spurgt til vores overvægt, og hvad vi gjorde mod dette. Til dette svarede vi, at vi fremover havde bedt mandskabet om at nøjes med at spise med en spisepind. Dette vakte stor munterhed blandt de fremmødte pressefolk.

På selve regattadagene, som var lørdag og søndag, startede man regattaen om formiddagen, og sidste løb var ved aftenstid. Der var deltagere fra mange forskellige lande i regionen. Vi roede i den internationale del, hvor deltagerne kom fra mange oversøiske lande, se foran.

Der var "live" transmission i fjernsynet, og på tilskuerpladserne, blev vi fortalt, var der omkring 100.000 mennesker. Banen var 1.000 meter og var lagt i farvandet mellem Hong Kong og Hong Kong Island, hvor der samtidig med, at der var regatta, også var en livlig skibstrafik, hvilket ikke gjorde forholdene lettere.

Dommerbåden var en af færgerne, som normalt sejlede mellem Hong Kong og Hong Kong Island, med tilhørende servering for dommere og VIP'ere - en god idé til inspiration for andre regattaarrangører.

Når der ikke var regatta, blev vi inviteret rundt til de forskellige seværdigheder i området. Opholdet derude var virkelig en oplevelse, man aldrig glemmer.

Vi må åbenbart have opført os ordentligt, for de efterfølgende år kom der invitationer til deltagelse i Hong Kong igen, Penang og Singapore, hvor vi også stillede hold - naturligvis!

TILBUD OM STRUKTURERET MOTION I ROKLUBBERNE

Kate Skavin

Tidligere formand for Motions- og turudvalget samt næstformand i DFfR.

Roernes Motionspakke blev en realitet i 1999. Det første officielle tilbud fra DFfR på struktureret træning for alle!

I 1994 fik Langtursudvalget nyt navn til Motions- og turudvalget (MTU). Og derved også flere nye og spændende opgaver. Og en af de nye store opgaver var idéen om at skabe et projekt, et produkt for de mange motionsroere ude i alle vores roklubber. Så de blev i klubberne.

I vinteren 1998 satte MTU og Breddekonsulent Jacob Larsen sig sammen og lavede en brainstorming om et tilbud eller et værktøj til motionsroerne i DFfR. Derved blev idéen og tankerne til Roernes Motionspakke skabt.

Formålet med Motionspakken skulle være et værktøj/tilbud til klubberne om at dyrke noget mere struktureret roning samt målrettet motionstræning i klubberne. Og målet var på sigt, at når roerne var frigivet i deres klub, så var der et målrettet tilbud til dem. Hvorved chancen for, at de blev i klubben, var væsentlig større end før. Mange af de nye medlemmer melder sig ud igen efter et år. Klubber, der har tilbud om struktureret motion, har også mange medlemmer og stor aktivitet.

I vinteren 1998-99 blev pakken udarbejdet ved mange gode menneskers hjælp. Og

Motionspakken blev klar til at blive præsenteret på hovedgeneralforsamlingen i Grenå, hvor alle de tilstedeværende klubber fik en mappe om motionspakken, og de fik T-shirts med logo på.

Senere i 1999 og videre i 2000 og 2001 besøgte MTU stort set de fleste klubber i hele landet, var med på kredsmøder, deltog på Ungdomsudvalgets, Uddannelsesudvalgets og Kaproningsudvalgets møder for at repræsentere Motionspakken.

Og hvad var der så i denne Motionspakke og i sådan et 3 timers struktureret motionskursus?

Roernes Motionspakke var en mappe, som først og fremmest fortalte, hvordan man kunne komme i gang på en enkel måde med at dyrke struktureret rotræning i sin klub på det farvand, man nu havde. Men også træning på land i form af løb, roning i ergometer, svømning osv. Der var beskrivelse af, hvordan man skrev træningsdagbog, forslag til kost når man dyrkede motion. Hvordan man lavede konditest på ergometer og i løb samt forslag og eksempler på, hvordan man som instruktør og/eller træner kunne lave nogle målrettede tilbud i deres klub omkring motionsroning.

Og på praktisk 3-timers seminar blev der tilbudt at lave konditest af roere, fedtmåling, smidighedstest og målt blodtryk. Samt gennemgået træningsprogram for en inrigger eller i ergometer.

Idéen var så også, at der skulle skabes et netværk (allerede her talte vi om netværk) mellem de klubber, trænere og instruktører, der ville have et tilbud om struktureret motion. Så man kunne lave erfaringsudveksling mellem klubberne samt bruge hinanden aktivt.

Nu siger vi 2012. Og heldigvis er det da ved at gå op for klubberne, at det er struktureret tilbud om motionsroning og oplevelsesture, der bl.a. skal til for at holde på de nye medlemmer. Især roergometer betyder meget for rotræning for motionister i dag ude i klubberne.

Johannes Andersen, Sønderborg Roklub, Pernille Wilken Roklubben Gefion, Leif Hansen, Skovshoved Roklub og undertegnede fra Skovshoved Roklub var sammen med Jacob Larsen (breddekonsulent i DFfR) idé- og initiativpersonerne bag Motionspakken.

MOTIONSTURNERINGEN

Leif Thygesen

Motions- og turudvalget

Der venter hverken medaljer, berømmelse eller hædrende omtale, men alligevel ror man af karsken bælg. Belønningen er den man får her og nu – en rotur sammen med gode venner, oftest i et stykke smukt natur. Her er ikke tale om "surt træningsslid" for at vinde guld, sølv eller bronze, men om rendyrket glæde ved – for egen kraft – at udforske de kyststrækninger, som Danmark er så rig på. For motionsroeren har en inrigger, der graciøst pløjer sig gennem bølgerne, næsten samme skønhed som Kronprinsesse Mary.

Motionsroning er for det meste en holdsport, hvor man udover den fysiologiske gevinst, også kan glæde sig over de sociale sidegevinster, der automatisk følger med. Roning kan det hele. Det er motion, frisk luft, venskab og muligheden for at udfordre sig selv og andre, lige nøjagtigt ud fra ens egen fysiske formåen. Langt hovedparten af Danmarks cirka 16.000 roere er motionsroere, og for at gøre noget for dem, besluttede Motions- og turudvalget i 2009 at starte Motionsturneringen efter ide og initiativ fra Signaturen.

UHØJTIDELIG KONKURRENCE

Motionsturneringen er en uhøjtidelig konkurrence, hvor roklubberne konkurrerer på det gennemsnitlige antal kilometer klubbens aktive medlemmer tilbagelægger. På formel ser det sådan ud: Samlet antal kilometer / antal roere der har bidraget til antal kilometer = gennemsnit. Ikke alt, der kan tælles, tæller,

og ikke alt, der tæller, kan tælles, sagde Albert Einstein, men ud fra filosofien "Det er lysten, der driver værket", er gennemsnittet nok ikke en hel skæv faktor at bruge.

Hver måned i rosæsonen indberettes gennemsnittet, og der udarbejdes en tabel. Sammen med de kolde facts sendes der også et par ord om klubbens motionsroning, specielle arrangementer eller andre begivenheder i klubben, gerne med et par fotos vedhæftet. Ud fra disse indberetninger skrives en reportage for hver måned. For at det skulle være en klubsamlende aktivitet, blev også kaproerne inviteret til at være med. De kilometer klubbens kaproere tilbagelægger, tæller også med i regnskabet, selvom kaproernes – ofte meget høje – kilometertal nok ikke først og fremmest er motiveret af et ønske om motion.

AKTIVITETSFREMMEDE

Den månedlige reportage har bragt motionsroning frem på roning.dk og også de klubber, der ikke lige leverer roere til landsholdet, kan nu også finde deres aktivitet omtalt på Dansk Forening for Rosports hovedmedie.

I de tre år Motionsturneringen har eksisteret, har den for flere klubber betydet mere aktivitet og roning, ja enkelte klubber rapporterer om op til 30 procents forbedring af klubrekorden i antal roede kilometer.

Da Motionsturneringen i 2009 startede, var der 5.037 deltagere. I 2011 er deltagerantallet steget til 5.703 roere. En rekordforbedring på over 13 procent. I 2009 blev der tilsammen roet 1.692.461 ki-lometer – i 2011 er denne rekord forbedret til 1.957.233 kilometer. I hver runde deltager cirka 50 klubber. Rekorden for en klub indehaves af Randers Roklub, der i 2011 opnåede et imponerende gennemsnit på 621,957 kilometer pr. roer.

GENNEMTRÆKKET STOPPET

Fra starten i 2009 var der pænt stort "gennemtræk" i Motionsturneringen. For de fleste roklubber vil "gennemtræksproblematikken" være kendt. Man får mange nye medlemmer, men hovedparten af disse nye medlemmer forsvinder ret hurtigt igen.

Samme problematik har Motionsturneringen været ramt af i de første år. I 2009 var der i alt 63 roklubber, der på et eller andet tidspunkt var med i Motionsturneringen, men kun 31 af disse klubber var med i alle runder. I 2010 var der 59 klubber, der havde prøvet at deltage i en eller flere runder af Motionsturneringen, men kun 30 klubber, der var med i alle runder. I 2011 er der 56 klubber, der har været med på et tidspunkt – hvilket jo er det laveste antal i de tre år turneringen har eksisteret – men til gengæld har hele 41 klubber været med i alle runder. Så de klubber der deltager nu, gør det mere helhjertet – og det er vel et tegn på, at klubberne har glæde af at deltage.

ÆREN OG IKKE PRÆMIERNE DRIVER VÆRKET

Præmier er der også, men præmierne var de første år nærmest af symbolsk værdi. Kr. 1.000 i førstepræmie, men æren er stor – og så er det også lykkedes ind imellem at "sælge" motionsroningen til medierne. En indædt fight om førstepladsen i Supermotionsligaen bragte

således Randers Roklub i TV2 Østjylland, og fra flere andre klubber rapporteres om omtale i de lokale dagblade.

Motionsturneringen er motionsroning i Danmark i tal, ord og billeder.

KONKURRENCERONING FOR MOTIONISTER

Merete Boldt

Formand for 8GP udvalget

“OTTER GRAND PRIX” – 8GP BLIVER EN REALITET

DFfR's breddekonsulent Jakob Larsen var i slutningen af 1990'erne sammen med Reiner Modest (formand for kaproningsudvalget) med til at "søsætte" et nyt tilbud om konkurrenceroning for motionister. Jakob kom fra Atletikforbundet og havde derfor en anden tilgang til "hvad man kan og ikke kan". Ved besøg i landets roklubber så han en masse både, som lå "på hylterne" og samlede støv.

Jacob og Reiners idé gik ud på at lave en "motionplus" kaproning, for at få den almindelige motionsroer til at træne jævnligt et par gange om ugen, og få almindelige motionsroere til at prøve at deltage i en kaproning på lige fod med andre, og dermed prøve denne lidt specielle form for roning. Og så selvfølgelig for at få gang i det støvede romateriel, der lå på hylterne.

Og man må sige, at deres fælles idé og projekt har båret frugt indtil dato, og dette sikkert kun fordi Jakob ikke blev bremset af gamle traditioner om, hvad man "plejer" at gøre indenfor roning.

SOMMER 8GP

Tanken om en Grand Prix turnering skulle realiseres. Der skulle kæmpes i forskellige bådtyper. Men otter med styrmand (8+) skulle

være omdrejningspunktet, og gamle firere med styrmand (4+) skulle ned fra hylterne og bruges til fremme af en turnering for motionskproere. Det må siges, at det gav genlyd i hele RoDanmark. Efter den første spæde start, kom der virkelig gang i turneringen i år 2000. Her kunne man opleve, at der var op til 4 divisioner for herrer og 2 divisioner for damer. Ved tre regattaer kunne man årligt opleve fuld bane i 8+ løb, dvs. seks ottere på robanen ad gangen. Noget man ikke rigtig var forvæntet med i Danmark på det tidspunkt. Udover at ro otter, blev der kæmpet i de "små bådtyper", dvs. sculler (1x), dobbeltsculler (2x) og firer med styrmand (4+). For at få så mange point som muligt, skulle alle, der deltog på klubholdet, yde sit bedste. Dette gav en ny dimension til fællesskabet i klubberne såvel sommer som vinter.

Turneringen blev mere og mere populær, og det absolut højeste antal deltagere var der i år 2009, hvor der deltog 52 hold á 9 deltagere. Mange motionplus roere var blevet tiltrukket af konceptet.

Men al succes har sin tid og fra 2010 gik det gevaldigt nedad; så meget at der måtte ske noget drastisk, hvis turneringen skulle overleve. Så i år 2011 kom en meget anderledes turnering på banen. Man ville prøve

“Time Trial” indenfor dansk roning. Dvs. ro imod hinanden “på tid”. Alle gav sig i kast med opgaven og syntes, det var et sjovt alternativ, men man savnede det gamle projekt med de forskellige bådtyper og den klubånd, der var så god, når man kom hjem til klubben. Hvordan fremtiden bliver for Otter Grand Prix (8GP) i sommerhalvåret er svært at udtale sig om.

Sideløbende med at turneringen for 8GP i sommerhalvåret var sikkert i havn, startede man også en vinterturnering ved brug af roergometre. Her må vi konstatere, at aldrig har roklubberne haft så megen aktivitet og liv om vinteren, som de har nu. Nogle roklubber oplever ligefrem ventelister og reservede tider. Ser man 10-12 år tilbage i tiden, så var der mange roklubber, der lå helt øde hen gennem det meste af vinterhalvåret.

VINTER 8GP

Vinterturneringen i de danske roklubber blev meget hurtigt udvidet til en global vinterturnering med Modest Sport som sponsor. Med dette nye tilbud kan alle roere i hele verden dyste mod hinanden hjemme i roklubberne, og se hvor hurtigt man kan gennemføre en firer eller 8 + GP på de forskellige distancer opdelt i flere alders grupper. Man indsender selv sine resultater

elektronisk, når man har roet. Ingen checker rigtigheden af de indsendte resultater, man snyder kun sig selv, hvis man “pynter” på resultaterne. En stor motivation for træning. Roere i alle aldersklasser fra motionplus til masters, junior og senior, ror og kæmper mod hinanden uden at skulle rejse, men bare træne og ro på roergometer hjemme i klubben, og opnår dermed et mål med vintertræningen.

Vinterturneringen lever stadig i bedste stil med 195 hold fra 6 lande i 2011-2012.

LANGDISTANCEKAPRONING

Leif Thygesen

Motions- og Turudvalget

De tager på langtur, men ror kaproning. De ror kaproning, men gør det i en båd bygget til langtur. Roturen er ofte henlagt til naturskønne omgivelser, der ligefrem indbyder til at tage på opdagelse og give sig god tid, men de ror alle slavisk den samme rute hurtigst muligt uden svinkeærinder. Paradoxerne står nærmest i kø, når der inviteres til langdistancekaproning, men måske er det netop dette miks af modsætninger og paradokser, der giver den helt unikke stemning, der er ved en langdistancekaproning. På vandet er konkurrencen benhård, og nerven og spændingen er som ved OL, men på land er der venskab og hygge, som var alle på en fælles langtur.

Langdistancekaproningerne holdes over hele landet på skift af de ti arrangører DSR, HEI Rosport, Humlebæk Roklub, Kolding/Kolding Dame Roklub, Københavns Roklub, Naskov Roklub, Sønderborg Roklub, Randers Roklub og Vejle Roklub med fem regattaer om året. I årenes løb har blandt andre også Middelfarts Roklub, Roforeningen KVIK, Tissø Roklub, Hvidovre Roklub og Silkeborg Roklub arrangeret langdistancekaproninger. Naturmæssigt er der roning på fjord, å, sund, bugt og åbent hav og vil man vinde den samlede turnering, skal man kunne mestre det hele.

LILLEBÆLTS BLÅ BÅND

Ifølge Middelfart Roklubs hjemmeside startede det hele i Middelfart med Lillebælts Blå Bånd

i 1967. Arrangementet var et samarbejde mellem klubberne i Kolding, Fredericia og Middelfart. Lille Bælts Blå Bånd blev roet i perioden 1967 - 1991.

Fra slutningen af 1980'erne blev man enige om at afskaffe flere forskellige motionsklasser med få deltagere i de enkelte klasser og i stedet forsøge at få alle til at ro mod alle ved tildeling af handicaps ud fra båd, køn og alder. Johannes Andersen, Sønderborg var arkitekten bag den nye handicaptabel. Handicaptabellen har i årenes løb givet nogle gevaldige diskussioner, og tabellen er blevet ændret flere gange, således starter vi også jubilæumsåret 2012 med en ny handicaptabel - men handicap vil nok altid være til diskussion.

OFFICIELT DANMARKSMESTERSKAB

På et eller andet tidspunkt efter 1975 fik man overbevist DIF om, at der skulle indføres officielle danmarksmesterskaber i de åbne klasser for mænd og kvinder, hvor distancerne er henholdsvis 25 og 10 kilometer. I dag er Langdistanceregattaerne anerkendt som en turnering, hvor der uddeles officielle DIF-medaljer til alle fem roere på holdet, som reglerne foreskriver.

Et hurtigt kig over tabellen viser, at de to store københavnske klubber Roforeningen KVIK og DSR har taget broderparten af mesterskaberne de senere år. Men i øvrigt er DSR suverænt Danmarks førende langdistanceklub, hvor man i flere år har stillet med næsten en fjerdedel af de startende roere. I jubilæumsåret er det DSR og Kalundborg, der er regerende mestre i henholdsvis kvindernes og mændenes klasse.

MASSIV MARKEDSFØRING PÅ RONING.DK

Fra omkring årtusindskiftet og de næste cirka seks år frem blev langdistancekaproningerne presset rent deltagermæssigt. Den nye otter grand prix turnering blev en alvorlig

konkurrent, men der var dog også roere, der havde energi til at deltage i begge dele. Det var især i 25 km åben mix klassen, det kneb med deltagere, men også veteran (den nuværende masterklasse) og kvindeklassen viste vigende deltagerantal.

Fra 2006 blev Langdistanceturneringen markedsført massivt på roning.dk med en fyldig foromtale og en omfangsrig reportage fra alle fem regattaer. Resultatet udeblev ikke. Deltagerantallet har siden været støt stigende. Også sportsligt er der sket en væsentlig udvikling. Medaljetagerne i mændenes og til dels kvindernes klasse bliver ofte vundet af tidligere eliteroere, der har slået deres folder på landsholdet – og det borger jo for en vis kvalitet. Men også i motionsklasserne er der i de senere år sket en signifikant udvikling, og der bliver roet meget stærkt i alle klasser. Motionsklasserne er blevet legeplads for tidligere eliteroere, der savner udfordringen, den høje puls og konkurrencen. Træningsmæssigt står langdistanceroerne ikke tilbage for kortbanekaproerne, og det giver selvfølgelig meget hurtige tider.

Det betyder dog ikke, at motionskaproerne er helt forsvundet og især i 10 km åben mix er der flere hold, der stiller op for at afprøve egne grænser for ens formåen. I lokale dagblade og TV-stationer bliver langdistancekaproningerne dækket pænt, og arrangørerne ligger ofte et stort arbejde i at skaffe sponsorer, så regattaerne ud over positiv omtale i de lokale medier også giver klingende mønt i kassen.

MODERNISERING

Langdistancekaproning er en unik dansk foreteelse, så der er ikke mulighed for at hente hjælp til regelsætningen internationalt. En dynamisk turnering

giver ofte uenighed og uenighed giver udvikling, derfor er der tit ændringer i langdistancekaproningsreglementet mv.

De sidste fem år har budt på flere moderniseringer og ændringer – alt sammen for at gøre kaproningerne mere fair og dermed tiltrækkende for roerne. Der er kommet nye regler for bådene og ny turneringsform. Nye tekniske finesser i båden har været med til at øge tempoet, og endelig er der kommet gang i decideret rotekniktræning – også i inriggeren. Alt sammen er det med til at forhøje roglæden hos de roere, der vil lidt mere med deres sport, og der er begrundet håb om et fortsat stigende deltagerantal ved langdistancekaproningerne.

Opløb i langdistancekaproningen "Aarhus Bugtens Røde Rose" 2008. Foto: Johannes Andersen.

NYE MÅDER AT DYRKE RONING PÅ

Reiner Modest

Formand for Københavns Regattaforening og
Lyngby Roklub

ERGOMETERRONING OG INDENDØRSMESTERSKABER

Første romaskiner/ergometre kom til Danmark omkring 1977 og var udelukkende et redskab for test af vores bedste roere. Dels grundet prisen på ca. 25.000 kr., dels fordi der kun fandtes 2 i hele landet.

I 1980'erne begyndte Modest Sport at producere roergometre, som langsomt bredte sig ud til klubber med kaproning og disse roergometre blev brugt både til træning og test.

Concept2 ergometre kom til Danmark i 1991 og allerede i januar 1992 blev det første danske mesterskab gennemført i Københavns Roklub.

Fra start var vi enige om, at der måtte vedtages et reglement for indendørsmesterskaber. Dette påtog Gunnar Aabye, som næstformand i DFfR, at være foregangsmand for og første Mesterskab blev afviklet under DFfR's reglement. Dette er senere justeret i forhold til udviklingen og brugen af roergometre.

Københavns Roklub med Niels Holmquist som primus motor og Flemming Frank Hansen som DM regattaformand byggede stille og roligt DM i ergometerroning op. Det, der startede i Københavns Roklubs lokaler på 1. sal, måtte hurtigt nedenunder i bådehallen, som blev ryddet totalt for at afvikle løb på 10 romaskiner med publikum lige foran på en opbygget tribune

i resten af hallen. Intenst og en enorm larm af heppende og råbende tilskuere, der havde roerne 5-10 meter foran sig.

MESTERSKABER UDBREDES TIL FLERE DELE AF LANDET

Med tiden kom Sjællands Mesterskaber, Lolland Falster Mesterskaber, Fyns Mesterskaber, Jyske Mesterskaber og fra 1999 Euro Slide Open til, sådan at der i dag afvikles 6 mesterskaber hen over vinteren, med DM sidste lørdag i januar, som den absolut største.

Da demokratiet i dansk roning krævede, at DM kunne søges og afvikles andre steder end KR, fik Fynskredsen med Kerteminde Hallerne opgaven en hel del år. Flere deltagere nødvendiggjorde, at DM nu skulle afvikles over 2 dage med indledende om lørdagen og finaler hele søndagen. Helga Petersen, Johnny Rusbjerg og Peter Dahlmann med regattastab byggede et flot arrangement op i Kerteminde, og alle de unge roere blev lørdag aften tilbudt biograftur, for ikke at kede sig inden søndagens finaler.

INTERNATIONALE MESTERSKABER I INDENDØRSTRONING

Bagsværd Roklub og Modest Sport afviklede i 2005 Euro Open i Gladsaxe Sportshal. Vi havde

FISA med Matt Smith (direktør i FISA) på besøg for at lodde stemningen for FISA's involvering i Indendørsmesterskaber. Drøftelser pågår stadig i en arbejdsgruppe nedsat i april 2011. Der afvikles hvert år Verdens- (C.R.A.S.H-B) og Europamesterskaber (Euro Open) i romaskiner.

OFFICIELLE DIF MESTERSKABER

DM er i de senere år blevet afviklet i Gladsaxe Sportshal med Bagsværd Roklub som arrangør. Kenneth Bülow og hele hans regattastab har skabt FIT FOR ROWING-DM afviklet på 2 x 20 maskiner, storskærm, live webcast og over 700 deltagere. Til DM har vi officielt DIF mesterskaber i de 4 åbne klasser, samt anerkendt VM og EM i samme 4 klasser.

RANGLISTER FOR ERGOMETERROERE

Danske roere i alle aldersklasser har fra midt 1990'erne huseret på alle verdens ranglister, samt vundet utroligt mange medaljer til VM og EM. Henrik Stephansen kom som den første letvægtsroer under 6 minutter (5:58.5) og har i skrivende stund rekorden, men trues konstant af andre danske letvægtsroere.

VIDEREUDVIKLING AF ERGOMETERRONINGEN

Euro Slide Open kom til, da Concept2 (C2) udviklede slides for at komme endnu tættere på rowing på vandet. To slides til en ener, tre til en toer, fem til en firer og ni til en otter og

derfra er der ikke langt til tanken om afvikling af "udendørs" regatta på 6 baner indendørs. Bagsværd Roklub tog lynhurtigt denne idé til sig og har lige siden været arrangør af dette ene årlige stævne, der unikt kun afvikles i Danmark foreløbig.

SKOLETURNERING I ERGOMETERRONING

Jakob Larsen, som var breddekonulent i DFFR 1997-2001 drog rundt til skoler med en trailer og otte romaskiner. Hurtigt opstod skoleturnering i samarbejde med Dansk Skoleidræt og afsluttende finaler afviklet på Eksperimentarium, Bakken og Tivoli Friheden.

VINTERTURNERING 8GP

I 1999 fik Jakob idéen til en ny 8 Grand Prix udendørs, se særskilt artikel herom.

Sideløbende med sommerturneringen blev der iværksat en vinterturnering på romaskiner, som skulle vise sig at være et godt tilbud til roklubberne. Den første vinter var der lige under 100 deltagende hold og ca. 1000 roere, som trænede vildt igennem de kolde måneder. Turneringen har udviklet sig til ca. 200 deltagende hold. Runder har igennem årene ændret sig fra det helt vilde til i dag at være opbygning af formen hen imod foråret. Fra ganske let, hvor alle kan være med, til seriøs

form for at gennemføre sidste runde (15 minutter så langt som muligt).

Brug af romaskiner har totalt ændret dagligdagen i roklubber fra lukkede om vinteren til i dag med større træningsaktivitet end sommer. Alle kan bruge romaskinen, og alle kan lynhurtigt opnå fremgang ved bare 3-5 gange brug. Største mulighed for rekruttering af nye medlemmer kan med lidt omtanke iværksættes, da der anslået findes 12-1400 romaskiner i roklubber, men ude i alt andet (Fitness, firmaer, træningscentre, privat) findes omkring 12000 maskiner, der dagligt bruges af mange enten til opvarmning for anden træning eller decideret rotræning. Andre idrætsudøvere har endvidere fundet at træning på romaskine er særdeles effektiv aerob allround træning.

ROSPIN

Sidste nye på fronten, der langsomt breder sig er RoSpin, hvor DFfR de sidste 3 år har uddannet omkring 80 instruktører. Flere og flere klubber har RoSpin på programmet, og fra roning vil dette langsomt brede sig til hele Fitness industrien. Uanset om klubben har 4-8 eller mange flere maskiner kan alle med fordel træne til god musik. Maria Aas og Jesper Skavin har opbygget et 2- dages kursus, hvor alt omkring emnet belyses, læres og trænes.

ROSKYDNING

Sidste nye, som vises til DM 2012, er RoSkydning. Her bruges romaskiner og lasergeværer til afvikling af stafet 4 x 250m. Alle, der prøver dette, vil opdage, at skydning kan være særdeles svært efter at roet bare 250m eller 500m i roergometeret.

NYE BÅDTYPER OG AKTIVITETER

NY BÅDTYPE OG AKTIVITET

Niels Iversen

formand for DFfR's Motions- og turudvalg og
medlem af Aarhus Roklub

COASTAL ROWING – NU OGSÅ I DANMARK

Coastal Rowing – eller kystroning – blev grundlagt i Frankrig i slutningen af 1980'erne. I første omgang fandt udbredelsen af sporten sted på den sydlige kyst af Frankrig, og derefter spredte den sig som steppebrand til Atlanterhavskysten og i de franske kolonier i udlandet.

Den nye type Coastal boat – eller kystbåd – der benyttes til kystroning er speciel udviklet og designet til at modstå meget stærke havbølger og vind, og bådtypen rummer de store kvaliteter, at være meget stabil, og den karakteriseres ved at være selvlæsende.

Kystroning er en ny form for roning, der kombinerer det rent konkurrencemæssige aspekt med elementer som struktureret træning, motionsroning og den i Danmark kendte turroning.

Det er helt klart, at man fra bådebyggernes side, ved udvikling af kystbåden, har kikket meget til de hurtige sejljollers form og kvaliteter. Bådene bygges i komposit materiale, og der bygges både i typerne 1x, 2x, 4x+ og 4+.

Udviklingen af kystroning sker helt naturligt i lande med mange kilometer åben kyst mod større havområder. Flere lande omkring Middelhavet har indført den nye form for

roning på åbent hav. Australien er inden for de sidste par år kommet med på listen af lande, der tilbyder kystroning.

Mange lande har igennem flere år gennemført flere nationale og internationale regattaer for kystbåde. FISA valgte for få år siden at gå aktivt ind i forankringen og udviklingen af kystroningen, der blev etableret et officielt FISA VM, der 1. gang blev afviklet i Plymouth, England 2009, efterfulgt af Istanbul, Tyrkiet 2010 og Bari, Italien 2011.

Vores svenske naboer har igennem de seneste år udviklet kystroningen i flere svenske roklubber. Hälsingborg Roddklubb er en af de førende svenske klubber på området, og netop her har danske roere søgt inspiration og motivation for selv at komme i gang med kystroning i danske roklubber.

Helsingør Roklub var den første danske roklub, der købte en 2x kystbåd, netop fordi roerne i Helsingør ofte grundet deres geografiske placering til åbent og uroligt farvand, både har vanskeligt ved at komme på vandet og i land igen med de traditionelle kendte bådtyper. Kolding Roklub fulgte efter med køb af en 1x kystbåd.

2011 blev et skelsættende år for kystroning i Dansk Forening for Rosport. DFfR's hovedbestyrelse afsatte kr. 100.000 til støtte og igangsætning af kystroning i Danmark. Da DFfR satser målrettet på roning som en holdsport, fik 3 klubber tilskud til køb af en kystbåd af typen 4x+.

I sommeren 2011 kørte den første danske trailer til Sydfrankrig, for at hente de første tre 4x+ kystbåde hjem til dansk rosport.

Modtagerne var Skovshoved Roklub, Aarhus Roklub og NS Roklub, alle 3 klubber med

beliggenhed ved, til tider, meget uroligt farvand. Med første større levering af kyst både til danske roklubber var også et par kyst både af typen 1x, til Holbæk Roklub og Sønderborg Roklub.

1. båddåb af en kyst båd 4x+ i Danmark. Foto: www.roning.dk.

Erfaringerne fra brugen af den nye bådtype i danske roklubber viser, at båden lever op til forventningerne. Båden er egnet til brug i danske farvande. Der skabes mulighed for større roaktivitet, ture over længere afstande osv. Bådtypen – her specielt 4x+ – benyttes af både ungdomsroere og sen-seniorroere. Bådens positive egenskaber – stabilitet og hurtighed – taler til en meget stor medlemsgruppe og skønnes at blive en voksende bådtype i danske roklubber; som et supplement til både outrigger- og inriggerbåde.

Båden er allerede i 2011 blevet inddraget aktivt i etablerede langdistancekaprøninger og ved Copenhagen Harbour Race.

Erfaringerne viser også, at danske roere skal tænke mere alternativt i forhold til beklædning ved roning i kystbåde. Beklædning, der dels beskytter roerne mod vand og på

vores breddegrader specielt mod koldere vandtemperaturer end der, hvor bådtypen oprindeligt er tiltænkt benyttet!

Der skal tænkes anderledes, hvad angår planlægning af længere turroning i båden. Her tænkes på at medbringe bagage til flere dages ture osv.

Coastal Rowing – eller kystroning – har også afsat et fodaftryk i den nye struktur i Dansk Forening for Rosport. Et af de første nye interessenetværk i DFfR blev netop netværket for kystroning under DFfR.

Netværket har fra starten af kystbådens implementering i danske roklubber været medvirkende til at sætte rammer og skabe grundlag for udviklingen og brugen af den nye bådtype i Danmark.

Udviklingen af kystroning i Danmark er sat i gang, og det skønnes, at denne form for roning vil udvikle sig meget de kommende år med det resultat, der skabes en større aktivitet og dansk rosport bliver endnu mere alsidig.

Søsætning og ibrugtagelse af NS Roklubs nye kyst båd af typen 4x+ i Nakskov Havn, 16. oktober 2011. Roere fra Nakskov Roklub benyttede lejligheden til en prøvetur i kyst båden fra Aarhus Roklub. Foto: www.aarhusroklub.dk.

Aarhus Roklubs nye kyst båd 4x+ på jomfru tur sommeren 2011. Foto: www.aarhusroklub.dk

NYT MATERIEL TIL UNGDOMSROERE - EDON SINGLESCULLERE

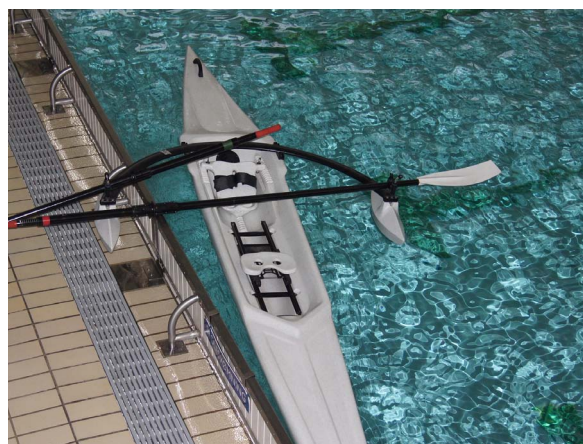
Reiner Modest

Formand for Københavns Regattaforening og
Lyngby Roklub

Ved Årgangsmesterskaberne i Holstebro i 2010 fremviste Freddy Quist stolt nyanskaffelsen af en singlesculler med flydere på riggene. Ifølge Freddy gav det klubben mulighed for at alle (unge som ældre) kunne lære at ro singlesculler på under 5 minutter. Vi (Niels Holmquist og Reiner Modest) blev grebet af tanken, men glemte det hjemme i den daglige "trummerum".

Først da DFfR's sekretariatsleder Michael Bundgaard, på møde i januar 2011, fortalte begejstret om de Edon både, han havde set i Holstebro, blev jeg for alvor overbevist om, at dette kunne være en ny og anden indgangsvinkel til at få nye unge roere tilbage til roklubberne. Senere samme dag bestilte jeg den første container med scullere fra Perth i Australien.

I Lyngby Roklub besluttede man hurtigt at ville starte med seks af de nye Edon både. Vi havde en aftale med Lyngby Tårnbæk kommune om sommerferieaktiviteter i 3 uger, og hvis vi ville beholde de unge, måtte der ske noget, der var anderledes. Holstebro udvidede deres beholdning, så de også havde i alt seks både.

Københavns Regattaforening og Holstebro Regattaen besluttede hurtigt at udskrive løb i Edon både. Ved regattaen på Bagsværd Sø i maj måned 2011 kom der over 50 nye unge roere til start!

Ved Årgangsmesterskaberne i Holstebro samme år brugte vi 12 både til afvikling af løb for ungdomsroere i de nye både, og 2 uger senere ved Skolekaproningen på Bagsværd Sø havde vi igen 12 både til rådighed og masser af nye ungdomsroere til start.

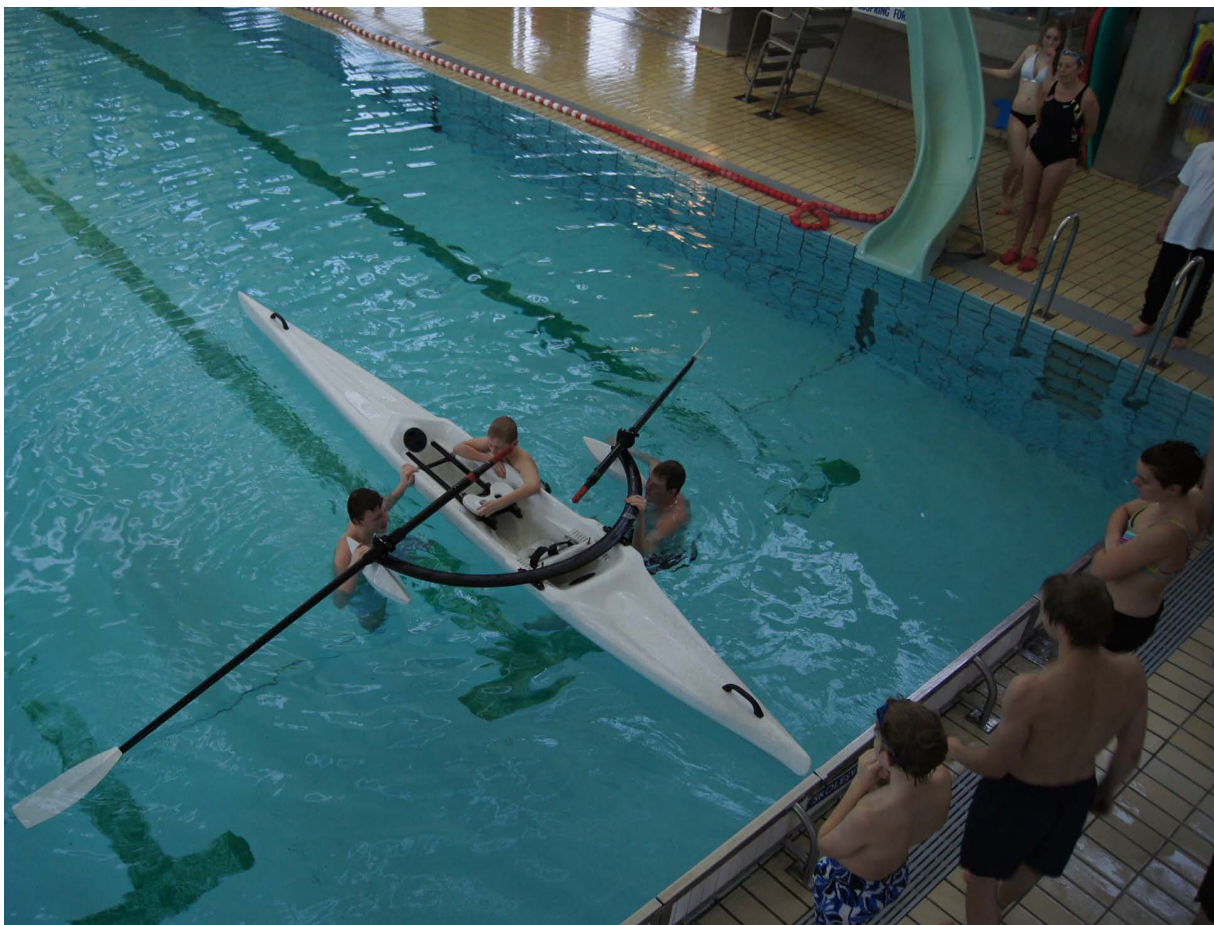
De nye løb i Edon bådene er meget populære. Der roes over en distance på 250 meter, alle både og årer er ens, og der uddeles mange medaljer til deltagerne!

Ved Skolekaproningen i 2011 var der mere end 300 deltagere, heraf 1/3 i Edon scullere og dermed den største nogensinde. Vi er overbeviste om, at en væsentlig årsag til den store deltagelse i Skolekaproningen skyldes det nye tilbud om at kunne ro i Edon scullere for nye roere.

De nye Edon både ser ud til at kunne tiltrække ungdomsroere i klubberne, så en investering i et øget antal Edon både kan forhåbentlig være "startskuddet" til et større antal ungdomsroere totalt set i DFfR.

Samtidigt har det vist sig, at Edon bådene også kan bruges til at lære alle aldersgrupper, selv helt ældre roere, at ro i sculler. Dette kan forhåbentlig øge motivationen og beslutningen om anskaffelse af flere Edon både nemmere. Vi har set unge ned til 4 år, der har kunnet ro i bådene. Og i Lyngby Roklub har vi haft 60 - 80 årige ude at ro i dem.

Udover at kunne bruges til løb ved de større regattaer rundt om i Danmark, så giver Edon bådene også mulighed for at afvikle løb ved små regattaer og på mindre vandområder. Hertil kommer, at man kan bruge Edon bådene til at afvikle løb på andre måder end de hidtil kendte, f.eks. slalom, stafet, GPS løb mm).

TALENTUDVIKLING I DFfR – DE KOMMENDE ELITE- ROERE I DFfR

Mette Berner Christensen (Talent2016)
Finn Andersen (TU-Cup og ATRO)

En vigtig del af det arbejde, der foregår i dansk roning, har med talentudvikling at gøre. Det foregår på mange niveauer, men i bund og grund drejer det sig om at få så mange unge til at gå til roning som muligt.

I de senere år har der været flere tiltag målrettet talentudvikling til forskellige aldersgrupper. Vi har i dag TU-Cup'en, Talent2016 og ATRO. Vi vil i nedenstående artikel beskrive de tre tiltag, der er en vigtig del af udviklingen inden for dansk roning.

TU-CUP'EN

TU-Cup'en eller "Talentudviklings Cuppen" er en række løb, der afvikles for de yngre roere Junior C og B i forskellige bådtyper. Den har været afviklet til de fleste af de danske kaproninger (mellem 5-7 hvert år) igennem de sidste 15 år. For Junior C foregår det over 500 meter og for Junior B over 1.500 meter. Der kan konkurreres i 1x, 2x og 4x/4x+ for både drenge og piger. Over en sæson tælles point for placeringer for hver individuel roer, og ved sæsonafslutningen tælles pointene sammen. Det er placeringerne for de 5 bedste regattaer, der tæller for det samlede resultat. De 3 bedste drenge og piger i Junior C og B præmieres.

Det har været en stor succes og med kun små justeringer i regler og pointgivning gennem årene. TU-Cup'ens fordel er, at roerne har både indledende og A, B, C osv. finaler. I finalerne møder roerne modstandere på deres eget niveau. Det giver rig mulighed for at opleve jævnbyrdig konkurrence, avancere

Start ved 500m for TU-Cup 2x Junior C Drenge ved Sorø Regattaen. Foto: Finn Andersen.

Talent2016 træningssamling i Aarhus med styrketræning i Team Danmark styrketræningslokalet i Atletion. Foto: Finn Andersen.

fra regatta til regatta og på den måde få rigtig meget træning i at konkurrere på vandet. Ydermere er der medalje til vinderne af hver finale. Mange af dagens landsholdsroere har startet deres rokarriere i TU-Cup'en.

Den opgørelse for deltagelse var i 2011: 68 Junior B drenge, 55 Junior C drenge, 49 Junior B piger og 43 Junior C piger. Dette giver i alt 215 unge roere, der har deltaget fra i alt 24 danske roklubber.

TALENT2016

Talent2016 er med til at øge talentmassen inden for den "tunge roning" frem mod OL i 2016.

Projektet er inspireret af et lignende projekt der er gennemført i England og Australien. Peter Shakespeare er manden bag de to projekter. I 2008 var han på besøg i Danmarks Rocenter for at fortælle om sine erfaringer. Kort efter startede projektet op i Danske Studenters Roklub, og i 2009 blev projektet et forbundsprojekt. Projektet går ud på at tage rundt på folkeskoler

og ungdomsuddannelser og teste fysik og udholdenhed på udvalgte elever. For at blive udvalgt skal pigerne måle omkring 180 cm i højden og drengene ca. 190 cm i højden.

Over de 3 år, som testkaravanen har kørt rundt i landet, startede ca. 80 personer i projektet. Dags dato er der 22 tilbage i projektet fordelt på 5 klubber, Haderslev, Århus, Odense, Bagsværd og Danske Studenters Roklub. Mange af de tilbageværende talenter, har nået et niveau, hvor de er klar til kraftcenter.

Hvad de næste år bringer bliver spændende at se. Man kan følge udviklingen på www.talent2016.dk.

ATRO – ALDERSRELATERET TRÆNING I RONING

Det sidste skud på stammen i arbejdet med at øge fokus på talentudvikling er ATRO. ATRO tager udgangspunkt i Team Danmarks målrettede fokus på talentudvikling, hvor man har udgivet bogen Aldersrelateres Trænings Koncept – ATK. Det er en beskrivelse af, hvordan man generelt udvikler børn og unges

fysiske og mentale talent bedst muligt, med henblik på i sidste ende at lave toppræstationer til Senior VM og OL. Team Danmarks ATK fokuserer ikke på en specifik sport modsat ATRO, der er DFfR's bud på, hvordan en optimal talentudvikling for en roer fra 12 til 22 år ser ud. ATRO er udkommet i bogform i november 2011 og kan købes gennem DFfR eller downloades fra www.roning.dk.

I bogen har vi samlet den viden, der allerede eksisterer i de bedste ungdoms- og talentudviklingsmiljøer i dansk roning. De mange erfaringer, der er indsamlet, er krydret med lidt nyt, og vi håber på den måde at fortsætte udviklingen og styrke dansk roning i fremtiden.

ATRO henvender sig til alle, der arbejder med talentudvikling i klubberne. Det er alle fra klubbens ungdomsleder til elitetræneren i klubben. De er alle ansvarlige for en optimal udvikling af de unges talent, herunder at skabe et super udviklingsmiljø med plads til både bredden og eliten.

Vi ser bogen som et af mange værktøjer, der i fremtiden skal være med til at øge antallet af klubber, juniorer og U23 roere, der deltager til kaproninger. Gennem målrettet og systematisk træning får roerne kvalifikationer og kompetencer, der giver dem de bedste muligheder for en rokarriere i Danmarks Rocenter, med OL som det endelige mål.

I de kommende år 2012-2014 vil der være fokus på at implementere ATRO i de danske klubber. Implementeringen skal sikre at alle danske roklubber, der har med ungdomsroning at gøre, får hjælp til at bruge de anbefalinger der gives, uanset, om man er en lille roklub med få faciliteter eller en hæderkronet gammel kaproningsklub – ATRO kan bruges af alle.

At få ATRO ud til alle klubber med ungdomsroning bliver en kæmpe udfordring, men jeg er sikker på, at når man om 25 år kigger tilbage, vil netop det arbejde have været noget, der kan ses på medlemsstatistikkerne. ATRO er i den grad en mulighed for at samle kræfterne og i fremtiden fokusere på de unge i vores sport.

Ungdomsroere i Hadsund Roklub på vej ind fra træning på vandet. Foto: Finn Andersen.

NYE GYLDNE TIDER FOR KAPRONING I DFfR/DAN- MARKS ROCENTER (DRC)

.....
Niels Holmquist

Lars Christensen (sportschef i DFfR)
.....

STOR SUCCES FOR DANSK ROSPORT DE SENESTE 25 ÅR

Dansk roning har gennem de sidste 25 år haft stor succes på de internationale robaner. Der er på seniorniveau vundet ikke mindre end 63 VM-medaljer og 6 OL-medaljer siden 1988. Vi skal helt tilbage til VM på Bagsværd Sø i 1987 for at finde en sæson, hvor der ikke blev vundet enten VM- eller OL-medaljer til Danmark. Vi kan være stolte af det, vi har opnået, og de flotte resultater dansk roning har opnået gennem de sidste 25 år.

HISTORIK – OPSTART AF ELITECENTER I BAGSVÆRD

DRC blev etableret i 1985 og gav mulighed for at samle landets bedste roere i et træningsmiljø i verdensklasse ved Bagsværd Sø. Beslutningen om at etablere DRC har været en medvirkende til, stor succes for de danske roere, samt et rigtig godt træningsmiljø på centret ved Bagsværd Sø.

Fødekæden til DRC var træningscentre i henholdsvis Holstebro-Silkeborg, København og i Maribo. Fra efteråret 1988 var der i Bagsværd allerede et system i dansk roning, der sikrede, at seniorlandsholdet kunne møde op til VM med landets bedste roere. I dag er der 7 kraftcentre rundt i landet, nemlig i Ålborg,

Holstebro, Hadsund, Århus, Odense samt to i København. Sammen med klubberne fungerer de som fødekæde og har dermed haft stor betydning for, at vi kontinuerligt har kunnet skabe verdensklasseroere. Uden klubbernes og kraftcentrenes store indsats af frivillige, ulønnede trænere og ledere havde det ikke kunnet lade sig gøre at etablere et landshold med de bedste roere.

I det sene efterår 1988 blev Team Danmarks Elitecenter efter lange forhandlinger endelig officielt åbnet med deltagelse af den daværende formand for Danmarks Idrætsforbund Kai Holm i spidsen, repræsentanter fra Kulturministeriet, Gladsaxe Kommune, Københavns Kommune og selvfølgelig Gunnar Aabye og Arne Hjort fra DFfR, der havde gennemført forhandlingsprocessen.

Selve elitecentret var imidlertid ikke andet end lokalerne på Skovalleen 40, som de stort set havde været de sidste 20 år – dog tilsat 10 liter ny maling på væggene, som Gunnar Aabye tørt konstaterede.

PROFESSIONALISERING

Elitecentret var et "papircenter" uden både, men fra foråret 1989 blev der etableret en administration af de tildelte midler fra Team Danmark, samlet en gruppe trænere, der nu kunne se frem til at få dækket deres udgifter i forbindelse med planlægning af træningslejre samt deltagelse i diverse regattaer.

Kravet for støtten var, at det kunne dokumenteres, at deltagerne på holdene virkelig var de bedste, at de havde deltaget i weekendsamlinger, og at de havde international styrke. Grundlaget for tildeling af midler fra Team Danmark var en længere proces med udarbejdelse af ansøgninger med tilhørende budgetter.

Siden etableringen af Team Danmark har dansk roning haft samarbejde med organisationen, og samarbejdet mellem DFfR og Team Danmark har udviklet sig meget gennem de sidste 25 år og bidraget til at professionalisere eliteområdet i DFfR.

Det er ikke mindst på grund af den økonomiske støtte, men også i form af den ekspertise, Team Danmark stiller til rådighed som f.eks. fysiologer, testpersonale, diætister og sportspsykologer, at dansk roning har kunnet udvikle sig til det niveau, vi har i dag. DFfR er i dag det forbund, som modtager flest støttekrone fra Team Danmark, og der er fra Team Danmarks side en tro på, at vi med vores setup fortsat vil kunne levere internationale resultater som gør, at vi kan fortsætte samarbejdet på højeste niveau.

Den øgede økonomiske opbakning har gjort, at vi i dag har fuldtidsansatte trænere, ungdomslandstræner og talentkoordinator. Herudover er der deltidsansatte trænere og pressekoordinator. Meget er sket for trænerne, hvor der i starten ikke var midler til at betale for trænerens arbejde, til at vi i dag har fuldtidsansatte trænere til at varetage opgaven med at kigge efter vores bedste roere.

Et større kendskab og indsigt hos Team Danmark i roningens struktur og de fysiske krav har resulteret i, at Team Danmark i dag er mere differentieret i deres tildelingsmetoder.

Arbejdet i DRC og samarbejdet med Team Danmark blev mere og mere omfattende og økonomisk krævende, heldigvis til fordel for roerne. De gode resultater gav bonus i forhold til forbundet til OL i 2000, og i 2001 blev DFfR et satsningsforbund hos Team Danmark sammen med 12 andre forbund. Som et led i dette blev Lars Christensen ansat som sportschef i DFfR

1. september 2001 og har siddet på posten siden.

For DRC har det været en øget udfordring at finde en balance, hvor både de kommende ikke-støttede roere og hold bliver tilgodeset og stimuleret, og samtidig sikre de etablerede roere en fornuftig og balanceret forberedelse. Sideløbende skal DRC tilgodeses de personlige forhold, så eliteroeren kommer "ud af systemet" med en fremtid, der ikke er dårligere, end hvis han/hun havde levet et normalt liv med arbejde eller studier.

UDFORDRINGER VED OPSTART AF ELITECENTRET

Opstarten på Team Danmarks Hovedcenter (senere Elitecenter) var fyldt med store udfordringer. Klubhold kunne stort set ikke klare de meget omkostningsfyldte forberedelser og regattadeltagelse rundt om i Europa, samt kravet om, at roerne skulle være til rådighed for de forskellige holdtrænere. Især var det vanskeligt at få tanken, med et landshold bestående af de bedste roere, bredt ud i den tunge gruppe på landsplan. Letvægtsroerne havde lært det igennem 80'erne og her fungerede det. Med ansættelsen af Jim Clarke fra England som landstræner for de tunge roere lykkedes det at få etableret en gruppe med grundstammen fra kraftcenter Nord (Holstebro/Silkeborg) og de bedste roere fra Københavnsområdet.

Gruppen bestod af i alt 10 roere, der gav sig fuldt ud, og som på rekordtid fra 1989 til 1992 flyttede sig fra at være placeret i den sidste del af en B-finale (placering 7-12) til at være i finale A-niveau men dog stadig et lille stykke fra medaljeskamlen. Allerede i 1992 lykkedes det Jim Clarke med Ian Baden som hjælpetræner at få etableret en herreotter og en damedobbeltfirer til OL i Barcelona.

Damedobbeltfireren levede op til forventningerne og fik en pæn placering i B-finalen mens herreotteren oplevede den sindsoprivende nedtur at blive slået på målstregen af Australien med 1/100 del af et sekund i semifinalen. Australien vandt bronze i finalen og Danmark vandt overlegent B-finalen.

Landsholdet bestod desuden af en stor gruppe letvægtsroere, som i perioden fra 1989 til 1992 havde præsteret den ene medalje efter den anden både i dameklasserne og i herreklasserne.

Det kulminerende i 1992 i Montreal med både guldmedaljer til otteren, og de to scullere i dame- og herreklassen samt flotte placeringer i firer-uden. Så optakten til de næste Olympiske Lege var perfekt, da både herreletvægtsfirer og herre- og dameletvægtsdobbeltsculler var sat på det olympiske program – blandt andet fordi de danske delegerede ved diverse kongresser havde presset på.

Med de ændrede muligheder for flere OL-deltagelser i henholdsvis tung og let klasse skulle vilkårene for tildelingerne tilpasses og ansøgningerne til Team Danmark udviklede sig positivt. Samtidig gjorde mindre sponsorater, at vi nu kunne begynde at se et center med flere af vores egne både på hylderne.

DANMARKS GYLDNE VM-ÅR I 90'ERNE

Olympiadeperioden fra 1992 til 1996 var fantastisk. Til VM i 1994 og 1995 var Danmark helt i top som den mest vindende nation og VM-guld til tung heredobbeltsculler og letvægtsotter i 1995. Året før vandt Danmark VM-guld ved Trine Hansen og letvægtsfireren i Indianapolis, samt VM-sølv til letvægtsotteren, og med topplaceringer i flere andre bådtyper var pilen rettet mod medaljer ved OL i Atlanta. Ved VM i Finland i 1995 oplevede vi et sandt festfyrværkeri af medaljer, hvor det især varmede at se resultatet af 6 års hårdt arbejde kulminere med en guldmedalje i

herredobbeltskuller ved Lars Christensen og Martin Haldbo Hansen og guld i letvægtsotter for anden gang inden for en treårig periode.

OL-TITLEN TILBAGE PÅ DANSKE HÆNDER VED OL I ATHEN 2004

Til OL i Athen blev det danske hold indkvarteret uden for den olympiske by, på Ballos Apartments, tæt ved den olympiske robane ved Marathonsletten. OL i Athen blev et OL, hvor dansk roning igen fik markeret sig flot. Guldfireren gjorde rent bord og vandt samtlige deres løb, og blev igen kåret som olympiske mestre efter de havde vundet OL-bronze ved OL i Sydney – en stor præstation i sig selv, da Søren Madsen kom på holdet kort før OL i Sydney, da Thomas Poulsen blev skadet.

Letvægtsherredobbeltskulleren havde også medaljepotentiale, men desværre var der et græsk hold på hjemmebane, som kilede sig ind foran danskerne, der måtte tage til takke med en 4. plads. Damedobbeltskulleren vandt B-finalen, men blev efter en dopingdom til en ukrainsk roer tildelt 6. pladsen i stedet for 7. pladsen. Den danske letvægtsdamedobbeltskuller havde som sidste hold opnået OL-kvalifikation, og der var derfor ikke forventninger om, at de skulle kunne være med i kampen om medaljerne. Den danske båd blev nr. 10.

RONING BEDSTE FORBUND VED OL I BEIJING

Under OL i Beijing i 2008 var de danske roere igen indkvarteret uden for OL-byen. Denne gang også på grund af lang transporttid fra OL-byen til robanen. Vi var indkvarteret på Dragon Villas kun 2 km fra robanen. Her havde vi fået uvurderlig hjælp fra en dansk indbygger, Nis P. Lorentzen, som boede i området. I efteråret 2007 blev vi kontaktet af det hotel, som vi sammen med nordmændene havde lavet aftale med om indkvarteringen

ikke kunne opnå sikkerhedsgodkendelse af de kinesiske myndigheder, og vi derfor ikke kunne bo der. Efter en telefonopringning til Nis gik der kun 24 timer, før han havde fundet én som var klar til at renovere en bygning, som kunne huse hele det danske rohold.

I Beijing var Danmark repræsenteret af en tung herretoer med Morten Ølgaard Nielsen og Thomas Morsing Larsen. De to roere blev desværre ramt af sygdom på konkurrencedagene, og det betød, at de måtte tage til takke med en 10. plads efter heroisk fight med sygdom i kroppen.

I letvægtsdamedobbeltskuller, var der forhåbninger om en finaleplads til den danske båd med Katrin Olsen og Juliane Elander Rasmussen, som desværre manglede 1 sekund i deres semifinaler for at kvalificere sig til A-finalen. Pigerne vandt, efter en fantastisk sidste 500 meter, B-finalen foran en af medaljefavoritterne i denne bådtype, Australien.

I herrernes letvægtsdobbeltskuller var Danmark forsvarende verdensmestre. Men Mads Rasmussen og Rasmus Quist havde ikke haft den bedste optakt til OL, hvor de manglede farten fra året før, og først kort før OL begyndte det igen at ligne noget. Efter en tæt finale vandt den danske båd en flot OL-bronzemedalje.

Med en udskiftning på Guldfireren umiddelbart inden afrejsen til OL-træningslejren, hvor unge Morten Jørgensen tilførte båden den nødvendige fart, vandt holdet igen OL-guld efter lidt af en magtdemonstration i alle tre løb, hvor de kontrollerede finaleløbet fra start til slut.

DFfR var det eneste danske forbund, som ved OL i Beijing vandt to OL-medaljer. Danmark vandt 7 medaljer i alt.

KULTURBÆRERE

Når en ny roer kommer ind i DRC, træner vedkommende med det samme med de bedste roere, og denne 'mesterlære' eller oplæring i at være en verdensklasseroer. Dette hjælper de nye hurtigere på vej til – og giver en indsigt i – hvordan man skaber topresultater på internationale robaner. På denne måde bliver de etablerede roere kulturbærere i vores sport, og hjælper de nye roere på vej i deres elitekarriere.

Det er ikke kun på aktivsiden, at Danmark har været toneangivende de sidste 25 år. Også på trænersiden har Danmark haft betydningsfulde personer tilknyttet som har formået at tilføre viden, udvist kritisk sans over for tiltag, og haft fokus på udviklingen af den enkelte atlet. Herudover har der også på trænersiden været stor vilje til hele tiden at

dygtiggøre sig, således de hele tiden følger med udviklingen.

Vores trænere har evnen til at få hold til at arbejde sammen om at nå fælles mål, og er dygtige til at udvikle roerne både teknisk, fysisk og mentalt. Det handler om at have indsigt til at stille spørgsmålstejn og evnen til at se en roer og et hold som en helhed med fokus på detaljen.

Der har de seneste mange år været stor efterspørgsel på de danske rotræneres kompetencer, og de seneste 5 år har nogle af vores dygtigste trænere også været tilknyttet andre landshold ude i verden.

Herudover blev Bent Jensen kåret som "verdens bedste træner" af det internationale roforbund FISA i 1998.

OL

Dansk roning har været det forbund, der har leveret flest medaljer ved de seneste fire olympiske lege. Det er blevet til 3 OL-guldmedaljer og 3 OL-bronzemedaljer.

De 3 OL-guld og den ene OL-bronze er vundet af letvægtsfireren (Guldfireren). Eskild Ebbesen har været med på medaljeholdet hver gang, og han er også med, når holdet deltager ved OL i 2012. Hvis holdet vinder guld i London vil Eskild blive den mest vindende dansker i olympisk historie, da han så vil overgå den legendariske sejler Paul Elvstrøm, som vandt 4 OL-guldmedaljer i streg fra 1948 til 1960 og som deltog i utrolige otte olympiske lege.

GULDFIREREN

Efter letvægtsfirer i 1993 blev en olympisk disciplin, besluttede man i Danmarks Rocenter at lave en satsning med et mål om en OL-medalje tre år efter i Atlanta 1996. Til at forestå udvælgelsesprocessen og til at træne holdet blev Bent Jensen ansat. Det var en hård opgave at skulle finde den bedste konstellation. Bent havde udset sig 26 roere, som han inviterede til samling ved Bagsværd Sø i efteråret 1993. I løbet af foråret 1994 skulle Bent vælge de 4 roere som skulle sidde på holdet.

Ved den første regatta i Duisburg stillede Danmark med to forskellige sammensætninger af roere. Den ene som roede sammen om lørdagen vandt finalen og tilmed i verdens hidtil hurtigste tid. Om søndagen var det en ny sammensætning og holdet blev nummer 3. Konklusionen blev, at Niels Laulund, Thomas Poulsen, Eskild Ebbesen og Victor Feddersen skulle udgøre den danske letvægtsfirer ved VM i Indianapolis i 1994, hvor båden vandt det første danske VM-guld i denne bådtype.

De samme roere vandt i 1996 letvægtsfirerens første olympiske guldmedalje. Pressen omdøbte herefter letvægtsfireren til "Guldfireren". Et navn som er blevet et stærkt brand inden for dansk elitesport. Det er siden etableringen af Guldfireren blevet til ikke mindre end 3 OL-guld, 1 OL-bronze, 6 VM-guld og 3 VM-sølv.

En stor del af Guldfirerens succes skyldes også, at vi i Danmark har haft en stor gruppe af dygtige roere på et højt niveau på LM8+ og LM2-, så man både kunne støtte og udfordre hinanden i den daglige træning. Det har skabt et unikt miljø, hvor lysten til at sidde på fireren har kunnet indfri målsætninger om medaljer i andre bådtyper, hvis man ikke sad på fireren.

MADS RASMUSSEN OG RASMUS QUIST, LETVÆGTSDOBBELTSCULLER

En unik duo i dansk rosport de seneste 10 år har været Mads Rasmussen og Rasmus Quist i letvægtsdobbeltsculleren. De sad hårdt på denne OL-klasse i 2006 og 2007, hvor de blev verdensmestre begge år og satte den nuværende verdensrekord i et indledende løb i 2007.

De har sammen roet et hav af medaljer hjem til Danmark, og udover OL-bronzen i 2008 og de to verdensmesterskaber i 2006 og 2007 er det også blevet til VM-sølv i 2005 og VM-bronze i 2002 samt en 4. plads ved OL i Athen 2004 samt masser af World Cup medaljer.

UDVALGTE RESULTATER FRA VM

Dameroning

Trine Hansen fra Sorø Roklub var ét af de store navne inden for dameroning i 90'erne. Trine vandt allerede i juniorårene en bronzemedalje i 1x ved junior-VM i 1991, og siden blev det til et helt medaljesæt ved senior-VM. Trine vandt sin første seniormedalje i W1x i Racice i 1993 og

i 1994 blev det til et flot verdensmesterskab ved VM i Indianapolis. Ved OL i 1996 i Atlanta vandt Trine en OL-bronzemedalje og året efter blev det til VM-sølv.

På damesiden er der herudover vundet VM-medaljer i både de tunge og lette klasser. Damedobbeltdfireren har vundet 2 VM-sølvmedaljer i henholdsvis 1997 i Aiguebelette med Ulla Werner Hansen, Sarah Lauritzen, Dorthe Pedersen og Stinne Petersen og igen i 2002 i Sevilla med Sarah Lauritzen, Dorthe Pedersen, Astrid Haastrup Jespersen og Majbrit Ølgaard i båden.

I letvægtsdamedobbeltdsculleren har Danmark også markeret sig stærkt ved VM gennem de sidste 25 år. Første gang i 1990 på Tasmanien, under ledelse af Bent Jensen, vandt Ulla Jensen og Regitze Siggaard VM-guld. Ved VM i 1995 i Tampere vandt Lene Andersson og Berit Christoffersen sølv og igen i 1999 blev det til flotte sølvmedaljer ved VM i St. Cathrines, Canada, hvor Lene Andersson og Anna Helleberg udgjorde det danske hold. Senest ved VM i München i 2007, delte Danmark bronzemedaljerne med Tyskland efter en fantastisk afslutning af de danske piger, Katrin Olsen og Juliane Elander Rasmussen.

Herre dobbeltdsculler - OL satsning

I 1995 valgte man fra DFR's side sidst på sæsonen at samle de tunge herrekræfter omkring et M2x projekt. Planen var at få kvalificeret et tungt herrehold til OL i Atlanta ved VM i Tampere. Efter en kort udtagelsesproces ved Københavns Regatta blev holdet med Martin Haldbo Hansen og Lars Christensen valgt. Ved VM, efter ca. 6 uger sammen i båden, gjorde holdet rent bord og vandt både indledende, semifinale og til manges overraskelse også finalen. Danmark fik hermed det første verdensmesterskab i den tunge herreklasse i 25 år. Sidst der var

blevet vundet et verdensmesterskab i den tunge herre klasse var i 1970, hvor Niels Henry Secher og Jørgen Engelbrecht vandt VM i M2x. Martin og Lars blev efter en lidt skidt 1996-sæson nummer 4 ved OL i Atlanta.

STÆRKE JUNIORRESULTATER VED VM

Også i ungdomsrækkerne har Danmark markeret sig internationalt. Ved junior-VM har Danmark indenfor de sidste 25 år haft 3 hold som er blevet verdensmestre. I 1995 i Poznan var det Bagsværds firer uden styrmand med Rasmus Nielsen, Claus Kjærulff-Jørgensen, Lars Ohlander og Morten Riis der blev verdensmestre. Året efter i 1996 i Glasgow vandt Danmark endnu en guldmedalje, denne gang i dobbeltdfirer med Mads Kruse-Andersen, Hans Christian Eriksen, Asbjørn Haldgran og Christian Werner Hansen.

I 2005 fik Danmark senest et hold der blev juniorverdensmestre. Det foregik i Amsterdam, hvor den danske dobbeltdsculler med Henrik Stephansen og Nils Henrik Stene blev kåret som verdensmestre.

U23 roerne har også leveret flotte resultater. Siden U23 er blevet et officielt FISAmesterskab (2005), har Danmark vundet verdensmesterskabet i denne kategori 2 gange, begge gange i letvægts herredobbeltdfirer. Første gang var i 2008 i Brandenburg med Hans Christian Sørensen, Henrik Stephansen, Steffen Bonde Jensen og Andreas Rambøl, og senest i 2011 i Amsterdam, hvor holdet bestod af Jens Noll Nielsen, Andrej Lawaetz, Mathias Larsen og Peter Nørlem.

INTERNATIONALE RELATIONER 1987 – 2012

Børge Kaas

Tidligere formand for
DFfR og medlem af
FISA's bestyrelse

Dansk Forening for Rosport fejrede 100 års jubilæum i 1987, og der var indlagt mange spændende arrangementer til at markere året.

Et af de mest markante var afvikling af Verdensmesterskaberne i roning 1987, som blev afholdt på Bagsværd Sø. Det var en begivenhed, der betød meget for sammenholdet og engagementet for alle de frivillige hjælpere, som under Villy Jørgensens kyndige ledelse fik dette store arrangement gennemført.

Desværre blev finaldagen generet af en kraftig nordvestlig vind, hvilket betød, at banerne nærmest skoven blev favoriseret. Alligevel var det et arrangement, som aftjente respekt, ligesom DFfRs internationale relationer blev yderligere styrket.

Kun to år senere døde FISAs berømte præsident, Thomas Keller, ganske pludseligt af et hjertetilfælde. Hermed overtog den daværende generalsekretær, Denis Oswald, præsidentposten, og den har han foreløbig haft indtil dato i 2012. Det har betydet utroligt meget for rosporten, at han har haft ganske betydelige poster i international sport.

Han blev medlem af IOC, hvor han har haft sæde i flere af de mest indflydelsesrige komiteer, herunder executiv komiteen. Han var formand

for sammenslutningen af internationale sommerolympiske sportsforbund og medlem af WADA, verdens doping sammenslutning.

Når det nævnes, at det har haft stor betydning for rosporten, at præsidenten har haft sæde i mange vigtige organisationer og komiteer, skyldes det, at international sport har undergået store ændringer i de 25 år siden 1987.

Først og fremmest voksede deltagerantallet af aktive idrætsfolk ved de olympiske lege så eksplosivt, at IOC vedtog, at begrænse deltagerantallet ved OL til ca. 10.000. Samtidig var der et stort pres fra sportsgrene, som ikke var på det olympiske program, for at komme på programmet for OL. Derfor vurderede IOC samtlige sportsgrene og deres værdi for de olympiske lege. D.v.s. at også roning måtte dokumentere sin plads som et verdensforbund og attraktiv sport.

For rosporten var det en særdeles vanskelig proces at finde et program, der tilgodeså de meget forskellige interesser i den international roverden. Hvor mange bådtyper

og hvilke? Hvor mange deltagere i hver kategori? Hvorledes tilgodes Asien, Afrika og Sydamerika, som hidtil havde været betydeligt svagere, end landene i Europa, Nordamerika og Oceanien. Hvordan og hvornår skulle udtagelser til deltagelsen finde sted?

For Danmark var det af stor betydning, at det i disse diskussioner lykkedes at skabe forståelse for, at kategorien "letvægt" måtte tilgodeses, hvis man ville opnå, at flere mennesker kunne føle, at de havde chancer for at gøre sig gældende i rosporten.

For den, der er interesseret i flere detaljer omkring resultatet af disse diskussioner, henvises til Det Internationale Roforbunds hjemmeside (www.worldrowing.org).

Et andet område, der har påvirket udviklingen i de seneste 25 år, er markedsføring af sporten og TVs betydning. Da seertal er blevet en af de vigtigste indikationer for TVs interesse i at transmittere sports stævner, har alle sportsgrene måttet overveje, om man kunne justere sin sport, så den blev mere "seer venlig" og dermed også attraktiv for de store TV selskaber.

For rosporten betød det, at man overvejede, om distancen 2.000 meter var den rigtige, om 6 både i finalerne var et rigtigt tal, om man skulle have overdækkede baner o.s.v. Alt blev endevendt.

Endvidere er der indført verdensmesterskaber for roere under 23 og for juniorer (roere under 18 år), mesterskaber for "Costal Rowing", samt internationale konkurrencer for ergometer roning (indendørsroning).

Et resultat af flere eller færre TV transmissioner er, at annonceindtægter bliver ligefremt proportionale med flere eller færre minutter i TV. Det har betydet, at stort set kun de mest populære sportsgrene kan regne med

væsentlige indtægter fra sports marketing.

For at hjælpe sporten med dens internationale arbejde, har man i Danmark skabt "Team Danmark" og "Event Danmark". Disse organisationer har haft enorm betydning for de resultater, som dansk roning har haft i de sidst forløbne 25 år.

Når man har kunnet skabe et begreb som "Guldfireren", den danske letvægtsfirer, som siden 1995 har vundet et utal af medaljer ved VM og OL, skyldes det ikke mindst store økonomiske tilskud fra Team Danmark

Dansk roning har i perioden fra 1987 til 2012 været repræsenteret i det internationale roforbund på flere planer. Det har medvirket til, at danske interesser er blevet tilgodeset i alle disse omstillinger, som moderne sport er undergået.

Børge Kaas-Andersen har som formand for dommerkomiteen i FISA og medlem af eksekutiv komiteen været tæt på de overordnede beslutninger, mens Morten Espersen (i konkurrence komiteen), Gunner Aabye (i masters komiteen), Stig Fischer Bjerregaard (i langtursudvalget) og Henning Bay Nielsen (i lægeudvalget) alle har taget aktiv del i udviklingen af deres specifikke fagområder.

VISIONER FOR FREMTIDEN

Michael Troelsen

Formand for Aarhus Studenter Roklub

Danskerne dyrker udendørsaktiviteter som aldrig før. Det giver masser af muligheder for rosporten. Alligevel udfordres dansk roning i 2012 af stagnation i medlemstallet, voksende gennemsnitsalder og aldrende faciliteter.

Hovedbestyrelsen har derfor sat gang i en struktureret proces, der skal give svar på udfordringerne og guide dansk roning gennem de næste ti år. For vi tror på, at vi i fællesskab kan vende udviklingen. Dansk roning skaber fortsat markante idrætspersoner i lokalsamfundene, vi har klubhuse med unikke

beliggenheder, og historien viser, at vi er et af de mest medaljevindende forbund gennem tiderne. Vi har et stærkt sammenhold i roning. Det bygger på det fælles værdigrundlag, at det hele sunde menneske skabes gennem holdsport, konkurrence og forpligtende fællesskab.

Nøglen til at ændre udviklingen ligger i roklubberne. Det er i roklubberne, at de første åretag finder sted – det er i klubberne, at talenterne spires og udvikles. Det er i klubberne, roning dyrkes og udvikles. Samtidig er det her, at rosportens helte, de frivillige, med viden, hænder og arbejdskraft sikrer liv og aktiviteter i landets roklubber. Derfor er udvikling af DFfR knyttet tæt til udvikling af Rodanmark – og omvendt. DFfR kan som forbund ikke løfte opgaven alene.

Vi tror på, at rosporten skal udvikle sig for at kunne bevare sin rolle i samfundet. Vi skal

Nogle klubber er på grund af deres beliggenhed i landet bedre stillet for at udnytte deres potentiale end andre. Men alle kan komme med. De danske roklubber rummer en mangfoldighed, som er central. Nogle er dygtige til kaproning, andre er dygtige til langtursroning og nogle har deres fokus på ungdomsroning. Forbundet vil samarbejde med klubberne, have det strategiske overblik og løbende analysere tendenserne, således at DFfR og klubberne altid er klar til at imødegå udfordringerne.

have flere og yngre kræfter til at løfte både lokale og nationale roopgaver. Vi skal forholde os til frivillighedens udfordringer i et moderne samfund, så roning også i fremtiden kan nyde godt af den frivillige indsats, og roningen kan forblive den foretrukne sportsgren for mange danskere i alle aldre. Og så skal vi være flere roere i Danmark: Mindst 25.000 roere med en markant større andel af unge inden 2022.

Hvordan skal det så ske? Vi er overbeviste om, at vi skal kigge bredt ud og søge samarbejder, partnerskaber og netværk for at løfte os gennem fremtidens udfordringer og sikre rosportens muligheder. Vi skal sætte spot på det, vi kan, og sætte vores kerneydelser i spil overfor omverdenen, så vi kan skabe synergi og udvikle rosporten.

Hovedbestyrelsen vil i 2012 præsentere en plan med konkrete indsatser og redskabet "Fremtidens Roklub", der skal sikre, at de danske roklubber hver især kan give deres bidrag til udviklingen.

Vores vision lyder i sin enkelthed:

Rosporten har i 2022 de bedste vilkår for udvikling af roere, klubhuse, bådarker, kaproningsbaner, uddannelse og frivillighed.

Vores håb er, at dette visionsarbejde vil betyde, at vi om 25 år kan se tilbage på endnu en markant epoke i Dansk Roning. Viljen og mulighederne er i hvert fald til stede!

Dansk Forening for Rosport

Skovalléen 38A
2880 Bagsværd
Danmark

Telefon: 4444 0633

Fax: 4444 0449

E-mail: dffr@roning.dk

www.roning.dk

